గాంగ్ వార్

పాణిబాబు

అన్నార్తుడి కడుపులో ఆకలిలా ఘోష పెడుతుంది సముద్రం. మనిషి మనసులోని దురాశలా ఎగసిపడు తున్నాయి కెరటాలు.

ఆ సముద్రం ఒడ్డున ఆగి వుంది ఒక వాన్. దాని దగ్గరే నిలబడి వున్నాడొక విదేశీయుడు. అసహనంగా సముద్రంవైపు చూస్తున్నాడు. ఇంతలోనే వాచీ చూసు కుంటున్నాడు. అంతలోనే వాన్ కేసి చూస్తూ కన్ఫ్యూర చేస్తున్నాడు. అతడి చేతిలోని మెషన్ గన్ కూడా అతని లాగే అసహనంగా వుంది.

ఆ మెషన్ గన్ వైపే భయంగా చూస్తున్నారు కొంత మంది యువకులు. వాన్ లో కూర్చుని వున్నారా యువ కులు. చదువు సంధ్యా లేనివారని వాళ్ళను చూస్తూనే తెలిసిపోతుంది.

చుట్టూ వున్న ప్రపంచాన్ని ఆవరించి వున్న చీకటి లాగా వారి మనసులను భయం ఆవరించి వుంది.

కాస్సేపటికి సముద్రంలో ఒక మోటారుబోటు వస్తూ కనిపించింది. దానిని చూస్తూనే ఆ విదేశీయుడి పెదవులపై చిన్న చిరునవ్వు మెరిసింది వాన్‌లో కూర్చున్న యువకులను దిగమని సైగ చేశాడు.

తడబడుతూ దిగిపోయారా యువకులు. వాళ్ళను సముద్రంవైపు తీసుకుపోయాడతను.

మోటారుబోటు ఒడ్డుకు చేరింది. అందులో నుండి మరో విదేశీయుడు దిగాడు.

"హలో చార్లెస్!"

"హలో రోనాల్! సరుకు మొత్తం తెచ్చావా?"

"అనుకున్నంత తెచ్చాను. నువ్వు ఇక్కడి ఏర్పాట్లు పూర్తి చేశావా?" రోనాల్డు మాటల్లో అమెరికన్ యాస క్లియర్‌గా తొంగిచూస్తుంది.

"బ్రహ్మాండంగా పూర్తిచేశాను."

చార్లెస్ తన ముందు నిల్చున్న యువకులకు మోటారు బోటులో వున్న చెక్కపెట్టెలు తీయమని సైగ చేశాడు. గబగబా సముద్రంలోనికి దిగి ఆ చెక్కపెట్టెలు పైకి ఎత్తుకున్నారా యువకులు. వాటిని వాన్‌లోనికి జార వేయసాగారు.

"వీళ్ళందరూ ఎవరు?" ప్రశ్నించాడు రోనాల్డు.

"దారిలో తగిలారు. జాలరులనుకుంటాను. భయపెట్టి తీసుకువచ్చాను."

పనిపూర్తయిన వెంటనే ఆ జాలరి యువకుల నందరిని వరసగా నిలబెట్టాడు చార్లెస్.

"వాళ్ళను చంపవద్దు" అడ్డుపడ్డాడు రోనాల్డు. "బుల్లెట్లతో వాళ్ళను చంపితే పోలీసులకు అనుమానం వస్తుంది. వీళ్ళకు ఇంకో క్రొత్తరకం బహుమానం

ఇద్దాం."

తన భుజానికున్న లెదర్ బాగ్ నుండి ఇంజక్షన్ బాటిల్స్ తీశాడు గోనాల్డు. ఆ బాటిల్స్‌లోని యల్ యస్.డి. సిరంజిలోనికి తీసి ఒక్కొక్కరికి ఇంజెక్టు చెయ్యసాగాడు.

తమకు ఏం జరుగుతుందోనని గుండెలు అరచేత పట్టుకుని నిల్చున్నారాయువకులు. గోనాల్డుకు అభ్యంతరం చెప్ప లేదు.

కాస్సేపటికి తన పని పూర్తిచేసుకుని వచ్చి వాన్‌లో కూర్చున్నాడు గోనాల్డు. చార్లెస్ వాన్ కదిపి వేగంగా పోనిచ్చాడు.

సముద్రం ఒడ్డున ఇసకలోపడి పొర్లుతున్నారాజాలర్లు. వారి శరీరాల్లో అధిక మోతాదులో ప్రవేశించిన యల్. యస్.డి. వారి ప్రాణాలు చాలా త్వరగానే తీస్తుంది. వారి శవాలను చూసిన పోలీస్ డిపార్టుమెంట్ ఆ యువకులు డ్రగ్ అడిక్ట్స్ అయి మరణించారని భావిస్తుంది

వాన్‌లో దూసుకుపోతున్న గోనాల్డు, చార్లెస్‌లకు ఆ విషయం బాగా తెలుసు.

"మనం చేరవలసిన ప్రదేశం ఇంకా ఎంత దూరం?" అడిగాడు గోనాల్డు. అతనికి ఆ సిటీ పూర్తిగా కొత్త. అయితే చార్లెస్‌కు ఆ సిటీ అంతా బాగా తెలుసు.

డాష్ బోర్డునుండి విస్కీ బాటిల్ తీశాడు చార్లెస్. ఒక చేత్తో స్టీరింగ్ కంట్రోల్ చేస్తూ రెండో చేత్తో ఆ బాటిల్ నోట్లో పెట్టుకున్నాడు. కొంత త్రాగి గోనాల్డుకు ఇచ్చాడు.

"సిటీ బార్డర్‌లో అమరవాథ్ కేవ్స్ అనే శిధిల గుహాలు వున్నాయి. అక్కడే మనకోసం పార్టీ ఎదురు చూస్తూ వుంటుంది. వాన్‌లో వున్న మాల్ వాళ్ళకు

అప్పగించడం, పది మిలియన్ డాలర్ల విలువచేసే బంగారం తీసుకుని ఈ దేశంనుండి ఝూంమని ఎగిరిపోవడం" విరగబడి నవ్వాడు చార్లెస్.

అతనితో శృతికలిపాడు రోనాల్డు. అయితే ఆ నవ్వు ఎంతోసేపు నిలబడలేదు. ముందుకు సాచిన అతని పెదవులు బిగుసుకున్నాయి. చార్లెస్ కూడా ఎదుట పొంచి వున్న ప్రమాదాన్ని గుర్తించాడు. శరీరంలోని శక్తి అంతా హరించుకు పోయినట్లు నిస్తేజంగా వుండి పోయాడు.

2

"శిశువు పుట్టుకతో రోదన శబ్దం తప్ప ఇంకేమి చెయ్యలేదు. ఆ ఏడుపు కూడా అసంకల్పితంగా జరుగుతుంది. వెదురు పొదల మధ్యకు గాలి వెళితే శబ్దం వచ్చినట్లు, ఖాళీ అయిన ఊపిరితిత్తులలోనికి గాలి చేరి ఏడుపు బయటకు వస్తుంది. ఆ దశలో శిశువు ఏడవడం మాత్రమే చేస్తుంది."

చెప్తున్న పాఠాన్ని ఆపుచేసారు లెక్చరర్. అది సైకాలజీ క్లాసు. విశ్వనాథంగారికి సైకాలజీ లెక్చరర్గా ఆ కాలేజీలో మంచి పేరుంది. ఆయన క్లాసుకు విద్యార్థులు రెక్కలు కట్టుకు వాలిపోతారు. జీవితమంతా తన వృత్తికి, విద్యార్థులకు ధారబోసా డాయన.

ఒక్కక్షణం క్లాసంతా కలయజూసారాయన. వెనుక బెంచీ నుండి సన్నగా పొగ పైకిలేస్తుంది. గబగబా అటు నడిచారు.

ఆఖరి బెంచీలో కూర్చున్నాడు రమేష్. అతని నోటిలో సిగరెట్ ఎర్రగా కాలుతుంది. అదే బెంచీలో వున్న అతని స్నేహితులు వరసగా మార్చి మార్చి అతే

సిగరెట్ తాగుతున్నారు.

శరీరంలోని రక్తం అంతా ముఖంలోనికి వచ్చేసినట్లు ఎర్రబడిపోయింది విశ్వనాథంగారి వదనం.

"క్లాసులో సిగరెట్స్ త్రాగుతున్నారా?" కోపంగా అన్నారాయన.

"బ్రౌన్ షుగర్ కూరిన సిగరెట్లు సార్ అవి" ముందు బెంచిలోని ఒక విద్యార్థి చెప్పాడు.

చెళ్ళున ఎలక్ట్రిక్ హంటర్‌తో కొట్టినట్లు ఉలిక్కి పడ్డారు విశ్వనాథంగారు.

బ్రౌన్ షుగర్....భయంకరమైన మత్తుపదార్థం. అది తీసుకుంటే ఏవేవో తెలియని లోకాలు కళ్ళముందు కన బడతాయి. దాని ప్రభావం మెదడుపై తీవ్రంగా వుం టుంది. చిత్ర విచిత్రమైన అనుభవాలు శరీరానికి కలుగు తాయి.

ఆ తర్వాత మళ్ళీ మళ్ళీ ఆ డ్రగ్ తీసుకోవాలని పిస్తుంది. మనసు బ్రౌన్ షుగర్ కోసం పరితపిస్తుంది. అలా కొన్ని రోజులకు ఆ మనిషి క్రషర్‌లో పెట్టిన చెరకు గడలా పిప్పి అయిపోతాడు.

ఆడపిల్లల వరసలో ఒక అమ్మాయి పకపకా నవ్వ డంతో ఉలిక్కిపడి అటు చూశారు విశ్వనాథంగారు.

ఆ అమ్మాయి విరగబడి నవ్వసాగింది. ఎవరో చక్కిలి గిలి పెడుతున్నట్లు పకపకా నవ్వుతుంది. ఆ అమ్మాయి చేతిలోని చిన్న ట్యూబ్‌ను చూస్తూనే గ్రహించారు ఆమె కూడా డ్రగ్ అడిక్ట్ అని.

"ఈ డ్రగ్స్ ఎక్కడ దొరుకుతున్నాయి?"

"కాలేజి ఎదురుగా వున్న కేంటీన్‌కి రోజూ ఈ సమ యానికి ఒక తెల్లబట్టలు వేసుకున్న మనిషి వస్తాడు

సార్. అతనే అమ్ముతున్నాడు!" ఎవరో చెప్పారు.

మరోసారి తృళ్ళిపడ్డాడు లెక్చరర్. పట్టపగలు కాలేజి ముందు మాదక ద్రవ్యాలు అమ్మడమా? విపరీతమైన ఆశ్చర్యానికి లోనయ్యారాయన.

ఆ మేధావికి తెలియదు. ఈ దేశంలో చాలా కాలేజీల ముందు ఓపియం, కొకయిన్, బ్రౌన్ షుగర్ వంటి మాదకద్రవ్యాలు వేరుశనక్కాయలు అమ్మినట్లు అమ్ముతారని, వాళ్ళను ఈ దేశంలో పోలీస్ వ్యవస్థ ఏమీ చెయ్యలేదని.

రమేష్ గాజు కళ్ళను చూస్తూనే విపరీతమైన ఆందోళనకు గురయ్యారు విశ్వనాథంగారు. ఈ మాదకద్రవ్యాలను అరికట్టాలి. యస్! అరికట్టితీరాలి. ఇటీజ్ ఎ డెత్ వార్నింగ్. మన సంఘానికి ఇది డెత్ వార్నింగ్. ప్రిన్సిపాల్ రూమ్‌లో వున్న టెలిఫోన్ వైపు నడిచారు.

3

చెక్ పోస్టది. మామూలు చెక్‌పోస్టు కాదు. పోలీస్ కాప్స్ అన్నీ అక్కడే వున్నాయి. ఒక ప్రక్కగా పోలీస్ జీపులు ఆగివున్నాయి.

రోడ్డును కవర్ చేస్తూ ఒక కర్ర గేటు వుంది. దాని ముందు ఇద్దరు పోలీస్ ఆఫీసర్స్ వున్నారు. కొంచెం అవతల పోలీస్ జవాన్‌లు నిలబడి వున్నారు. వాళ్ళ చేతుల్లో లోడ్ చేసిన రైఫిల్స్ వున్నాయి. సీను మొత్తం చాలా పగడ్బందీగా వుంది.

ఒక్కక్షణంలో సర్దుకున్నారు చార్లెస్, రోనాల్డులు. వాళ్ళ స్మగ్లింగ్ జీవితంలో ఇటువంటి సిట్యుయేషన్‌లు చాలాసార్లు ఎదుర్కొన్నారు.

వాన్ డెడ్ స్లో అయ్యింది. మెషిన్‌గన్ చేతిలోనికి

తీసుకున్నాడు రోనాల్డు.

వాన్ స్లో కావడంతో వాళ్ళను ఏమాత్రం అనుమానించలేదు పోలీస్ కాప్స్. మామూలు పాసెంజర్సగానే ఊహించారు. కొన్ని సెకండ్లలోనే వాళ్ళ ఊహ తారుమారు అయ్యింది.

వర్షపు చినుకుల్లా దూసుకువచ్చాయి బుల్లెట్స్. పులిని చూసిన లేళ్ళ మందలా చెల్లాచెదురై పోయారు పోలీసులు.

క్షణాలలో వాన్ స్పీడ్ పికప్ చేసింది. అదే సమయంలో మెషిన్ గన్ ఆగివున్న పోలీస్ జీపులవైపు తిరిగింది. మొత్తం జీపులన్నింటికి ఫ్రంట్ టైర్స్ తుక్కు-తుక్కయిపోయాయి.

అడ్డుగా వున్న కర్ర గేటును ముక్కలు చేస్తూ వాన్ ముందుకు సాగిపోయింది. తేరుకున్న పోలీసులు ఎదురు కాల్పులు జరిపేసరికి చాలాదూరం వెళ్ళిపోయింది.

“ఇంకా అంత స్పీడ్ ఎందుకు? ఆ పోలీస్ కుక్కలు మనల్ని అనుసరించడంలేదుగదా?” అన్నాడు రోనాల్డు.

అయినా స్పీడ్ తగ్గించలేదు చార్లెస్. అతనికెందుకో ప్రమాదం తొలగిపోలేదనిపిస్తోంది. కాసేపటికే అతని అనుమానానికి రూపం ఏర్పడింది.

వెనకనుండి చెవులు చిల్లులుపడేటంతటి శబ్దం వినవచ్చింది. విండోనుండి తల బయటికిపెట్టి చూశాడు రోనాల్డు. కోడిపిల్లను తరిమే గ్రద్దలా వాన్ను అనుసరిస్తూంది ఒక హెలికాప్టర్.

అదేసమయంలో వాన్కు నాలుగు అడుగుల దూరంలో పెద్ద శబ్దమయ్యింది. వాన్ ముందు దట్టమయిన పొగ ప్రత్యక్షమయ్యింది.

యాక్సిలేటర్ మీద కాలుతీసి, బ్రేక్ గట్టిగా నొక్కాడు

చార్లెస్. కీచుమని రోదపెట్టాయి టైర్లు. రోడ్డుకు అడ్డం తిరిగింది వాన్.

ఆ కాస్త సమయంలో డ్రైవింగ్ సీటులోకి వచ్చేసాడు రోశాల్డ్. ప్రక్కకు జరగాడు చార్లెస్. రోనాల్డ్ డ్రైవింగ్‌లో మంచి ఎక్స్‌పర్టు. ఆ పరిస్థితిలో అతిదే సంరైన డ్రయివర్.

మిషన్‌గన్ చేతిలోనికి తీసుకున్నాడు చార్లెస్. అదే సమయంలో మరో రెండు హేండ్ బాంబులు పది అడుగుల దూరంలోపడి దారుణమైన శబ్దంతో పేలిపోయాయి.

వెంటనే వాన్ రివర్స్ చేసి రోడ్డు క్రిందకు దింపాడు రోనాల్డ్. మెయిన్ రోడ్డుకు ప్రక్కగా కంకర రోడ్డు ఒకటి వుంది. దానికి ఇరువైపులా ఎత్తైన చెట్లువున్నాయి. ఆ చెట్లలోనికి వెళ్ళగలిగితే హెలికాప్టర్ నుండి తప్పించుకోవచ్చును.

మరో హేండ్ బాంబ్ వాన్ వెనుకభాగానికి దగ్గరగా పడింది.

"బాస్టర్డ్స్....మన గురించి ఈ ఇండియన్ డాగ్స్‌కు పూర్తిగా తెలీదు" కసిగా పళ్ళు కొరికాడు చార్లెస్.

విండో నుండి మిషన్ గన్‌తో హెలికాప్టర్ పై కాల్పులు జరిపాడు. వేగంగా ప్రయాణించే వానిలో నుండి పైన కదిలే టార్గెట్‌ను పడగొట్టే మొనగాడు ప్రపంచంలో లేడు.

"చార్లెస్!" ఆందోళనగా హెచ్చరించాడు రోనాల్డ్.

అప్పటికే చాలా ఆలస్యమైపోయింది. హెలికాప్టర్‌లో నుండి వరదలా దూసుకువచ్చాయి బుల్లెట్లు. వాన్ ప్రక్క భాగంలో పెద్ద పెద్ద రంధ్రాలను ఏర్పరచడం ప్రారంభించాయి.

ఒక బుల్లెట్ విండోనుండి బయటకు వచ్చిన చార్లెస్ తలలో దిగిపోయింది. మరొకటి కంఠంలో దిగిపోయింది. డోర్ తెరుచుకోవడంతో అతని శరీరం క్రిందకు జారి పోయింది.

యాక్సిలేటర్ మరింతగా తొక్కిపట్టాడు రోనాల్డు. వింటినుండి వెలువడిన శరంలా ముందుకు దూకింది వాన్.

చార్లెస్ మరణించాడని అర్థమయింది రోనాల్డుకు. స్నేహితుని మరణానికి క్షణం బాధపడ్డా మరుక్షణం తేరుకున్నాడు.

దట్టమైన చెట్లలోకి వాన్ ప్రవేశించడంతో హెలికాప్టర్ పైకిలేచింది. ఆ ప్రదేశమంతా ఎంతసేపు చక్కర్లు కొట్టినా వాన్ జాడ వారికి తెలియలేదు.

దట్టమైన చెట్లలోపు తర్వాత సన్నటి రోడ్డు తగిలింది. ఆ తర్వాత మళ్ళీ గుబురుగా చెట్లు మొదలైనాయి. అక్కడ ఒక ప్రక్కగా కనబడింది ఒక కొండ గుహ. చాలా నాచురల్‌గా వుందది.

మరో ఆలోచన లేకుండా వాన్ లోనికిపోనిచ్చేశాడు రోనాల్డు. అందులో మోకాలు ఎత్తులో పిచ్చిమొక్కలు పెరిగి వున్నాయి. అది చూడగానే అక్కడ వాన్ ఎవ్వరూ చూడరని అతనికి నమ్మకం కలిగింది.

వాన్ లాక్ చేశాడు. అక్కడినుండి బయటకు కదిలాడు.

ఆ చెట్లలోపునుండి బయటకు రాగానే దూసుకు వచ్చాయి బుల్లెట్లు. అదిరిపడి వెనక్కి జంప్ చేశాడు రోనాల్డు.

హెలికాప్టర్ అక్కడే వుంది. రోనాల్డును గమనించ

గానీ అతనిపై ఫైరింగ్ జరిపారు దానిలో వున్న వాళ్ళు.

"బ్లడీ ఇండియన్ పోలీస్!" కసిగా తిట్టుకున్నాడు నారోల్డు.

రివ్యూన సముద్రంవైపు పరిగెత్తాడు. పావురాయిని చూసిన డేగలా అతని వెంటబడింది హెలికాప్టర్. అతని పాదాల వెంబడే బుల్లెట్లు ఇసకలో దూరుకుపో సాగాయి ఎగిరి ఒకరాయి చాటుకు డైవ్ చేశాడు.

సరిగ్గా ఆ దేసమయంలో అతనిపైనుండి ఎగిరింది హెలి కాప్టర్. వెల్లకిల్లా తిరిగి మెషిన్‌గన్‌ను హెలికాప్టర్ వైపు గురిపెట్టి ట్రిగ్గర్ ప్రెస్ చేశాడు రోనాల్డు. రివ్యూన ముందుకు పోయిందది ఆ కాస్త వ్యవధిలో సముద్రంలోకి డైవ్ చేశాడు. మళ్ళీ పైకి తేలలేదు. తేలితే బుల్లెట్లు మీదకు వచ్చేస్తాయని అతని భయం.

ఉన్నట్లుండి విసురుగా గాల్లోకి లేచింది హెలి కాప్టర్. దాని అడుగుభాగంలో ప్రత్యక్షమయ్యాయి సన్నటి మంటలు. మెషిన్‌గన్ బుల్లెట్లు దాని పెట్రోలు టాంక్‌ను ఛిద్రలు కొట్టాయి. తోక తెగిన గాలిపటంలా గింగిరాలు తిరగసాగింది. క్రింది భాగంలోని మంటలు పెద్దవై చెవులు చిల్లులుపడే శబ్దం చేస్తూ పేలిపోయిందా హెలికాప్టర్.

4

ఢఢాలున శబ్దం చేస్తూ విరిగిపడ్డాయి తలుపులు. అదిరి పడి అటు చూశారు విశ్వనాథంగారు, ఆయన భార్య. గుమ్మంలో నిలబడి వున్నాడొక దృఢకాయుడు.

ఆరడుగుల ఎత్తు, తెల్లగా వున్న మురికిపట్టిన శరీరం, ఎర్రబారిన కన్నులు, కోపంలో అదిరే ముక్కుపుటాలు.

చూస్తూనే అతనొక హంతకుడని తెలిసిపోతుంది.

"మామీద పోలీస్ రిపోర్టు ఇచ్చావటగా? స్టూడెంట్స్ అందరిని రక్షిస్తానని శపథాలు చేశావటగా? ఇప్పుడు ఆ స్టూడెంట్స్ నుండే నిన్ను నీవు కాపాడుకో" ఫ్యాక్టరీ సైరన్ మాదిరి వుందా దృఢకాయుడి కంఠం.

"నువ్వెవరూ?" అడిగారు విశ్వనాథంగారు.

"కరీందాదా!" లోపలకు వస్తూ చెప్పాడతను.

కరీందాదా వెనికే వచ్చారు కొంతమంది విద్యార్థులు. గాజు కళ్ళతో, శుష్క శరీరాలతో వున్న రమేష్‌ను అతని స్నేహితులను చూస్తూనే ఆందోళన చెందారు విశ్వనాథంగారు.

డ్రగ్ అడిక్ట్స్‌కు శరీరంపైన డ్రగ్ ప్రభావం పోయిన మరుక్షణమే నిస్సత్తువగా వుంటుంది. మళ్ళీ ఆ డ్రగ్ తీసుకోవాలనిపిస్తుంది. డ్రగ్ అందుబాటులో వుంటే ఫరవాలేదు. లేకపోతే శరీరం వారిమాట వినదు. తీవ్రమైన మానసిక సంక్షోభానికి గురి అవుతారు.

ఆ చిత్రహింసనుండి బయట పడేందుకు ఏ పని చెయ్యమన్నా చేస్తారు. యువతులు వేశ్యలుగా మారడానికి కూడా ఏమాత్రం సందేహించరు. ఇక డ్రగ్ అడిక్ట్స్ అయిన యువకులు డబ్బుకోసం దొంగతనాలు, దోపిడీలు చేస్తారు. వారిచేత హత్యలు కూడా చేయించవచ్చును. కొద్ది మోతాదులో డ్రగ్ ఇస్తేచాలు.

ఇప్పుడు రమేష్ అతని స్నేహితులు వున్న పరిస్థితి అదే. కంగారుగా వారివైపు చూశారు విశ్వనాథంగారు.

జేబులోనుండి కొన్ని చాక్లెట్స్ తీశాడు కరీందాదా. బ్రౌన్ షుగర్ నింపిన చాక్లెట్స్ అవి.

వాటిని చూడగానే చిన్నపిల్లల్లా కేరింతలు కొట్టారు

వాళ్ళు. కరీందాదా తల ఎగరేశాడు. ఎదుట వుంది తమ గురువని ఒక్క క్షణం కూడా ఆలోచించలేదు వాళ్ళు. విశ్వనాథంగారి కడుపులో మెత్తగా దిగిపోయాయి వాళ్ళ చేతుల్లోని పిడిబాకులు. బయటకు లాగి మళ్ళీ పొడిచారు రమేష్ అతని స్నేహితులు.

కెవ్వున అరవబోయింది విశ్వనాథంగారి భార్య. కరీందాదా చేతులలో తళతళలాడుతూ ప్రత్యక్షమయింది పన్నెండంగుళాల హంటింగ్ బ్లేడ్.

రివ్వునపోయి ఆమె కంఠంలో దిగిపోయిందది. అమాంతం వెనక్కు విరుచుకు పడిపోయిందామె.

నీళ్ళు నిండిన కళ్ళతో అటు చూశారు విశ్వనాథం గారు. నిలువెల్లా రక్తంతో తడిసి పూచిన మోదుగు చెట్టులా వుందాయన శరీరం. అలాగే భార్య శవం దగ్గరకు వెళ్ళబోయారాయన. సాధ్యం కాలేదు.

వికృతంగా నవ్వాడు కరీందాదా. "మాకు అడ్డురావడానికి పెద్ద పెద్దవాళ్ళే భయపడతారు. నీ వెంత? నీ బ్రతుకెంత? విద్యార్థులనందరినీ రక్షిస్తానన్నావుగా, ఇప్పుడు నిన్నెవరు రక్షిస్తారు?" కసిగా అడిగాడు.

అవును! ఎవరు రక్షిస్తారు? మాదకద్రవ్యాలతో నిర్వీర్యమై పోతున్న ఈ దేశ యువతను ఎవరు రక్షిస్తారు? హత్యలతో, దోపిడీలతో తల్లడిల్లే ఈ సమాజాన్ని ఎవరు రక్షిస్తారు?

5

"రూం నెంబర్ ఫోర్ జీరో. ఇట్ ఈజ్ ఫర్ యూ" ఒక్క అంగలో టెలిఫోన్ చేరాడు సింధూర్. రిసీవర్ చెవికి ఆనిస్తూనే వినబడింది మైకేల్ కంఠం.

"వెంటనే బయలుదేరి రాగలవా?" అడిగాడు

మైకేల్.

“అర్జెంటా?”

“అవును. నీకోసం ఒక పని ఎదురు చూస్తుంది.”

“సరే వస్తున్నా!” రిసీవర్ హుక్ పై వుంచాడు సింధూర్.

తిరిగి తన రూం వైపు నడిచాడు. అది యూనివర్సిటీ హాస్టల్. పోస్టు గ్రాడ్యుయేషన్ వారికి సెలవులు ప్రారంభం కావడంతో చాలా తక్కువమంది స్టూడెంట్స్ మాత్రమే వున్నారు.

కారిడర్ లో కొంతమంది విద్యార్థులు పోట్లాడుకుంటున్నట్లు మాట్లాడుకొంటున్నారు. ఒక నీగ్రో విద్యార్థి కారిడర్ స్తంభానికి ఆనుకుని సిగరెట్ తాగుతున్నాడు. అయితే ఆ సిగరెట్ లో పొగాకు లేదని, హీరాయిన్ వుందని అతని అర్ధనిమీలిత నేత్రాలు చెప్పక చెబుతున్నాయి.

అది ఓల్డు బ్లాక్. కేవలం ఫైన్ ఆర్ట్స్ స్టూడెంట్స్ కొరకు ప్రత్యేకించబడింది.

ఎవరి గదిలోనుండో లీలగా గిటార్ శబ్దం వినబడుతుంది. ప్రతీ సాయంత్రం అక్కడ ఏదో ఒక గదినుండి గిటార్, డ్రమ్స్ మొదలైన వాయిద్యాలు వినబడతాయి.

మెల్లగా తన రూం చేరుకున్నాడు సింధూర్. టీపాయ్ పై ఆమ్లెట్, మరో ప్రక్క బీరుతో నిండిన గ్లాసు వున్నాయి. బీర్ అంటే ప్రాణం ఇస్తాడు సింధూర్. ఎంత చలికాలమైనా అతడు బీరు తాగుతాడు. అది తప్ప యే ఆల్కహాలిక్ డ్రింక్ ముట్టుకోడు.

గ్లాసులోని బీరు ఒక్క గుక్కలో ఫినిష్ చేశాడు. మంచం క్రిందనున్న బీరు బాటిల్ తీసి అందులో మిగిలిన

కాస్త డ్రింక్ గ్లాసులోనికి వంపాడు.

ఒక టూరిస్టు ఏజన్సీ నుండి వచ్చిన పిలుపది. వచ్చే స్కాలర్ షిప్ పూర్తిగా సరిపోక, కొన్ని చిన్న చిన్న జాబ్స్ చేస్తున్నాడు సింధూర్.

అందులో ఈ టూరిస్టు ఏజన్సీకి గైడ్ గా పనిచేయడం ఒకటి.

ఖాళీ అయిన గ్లాసు టీపాయ్ పై వుంచి లేచాడు సింధూర్. గోడకు వున్న స్వెట్టర్ తీసుకుని తొడుక్కున్నాడు. డ్రాయర్ సొరుగునుండి చలికాలం ఉపయోగించే గ్లౌవ్స్ తీశాడు.

బయటకు వచ్చి రూం తలుపులు వేశాడు. తాళం వేయబోతూ, ఒక్క క్షణం ఆగి మళ్ళీ లోపలకు వచ్చాడు. టీపాయ్ పై వున్న అమ్లెట్ తీసి నోట్లో కుక్కుకున్నాడు.

హాస్టల్ బయట స్కూటర్ పార్కింగ్ ప్లేస్ లో వున్న హీరో హోండా బయటకు తీశాడు. అతని ఫ్రెండ్ వినోద్ బైక్ అది. సెలవులకు వినోద్ వాళ్ళ ఊరు వెళుతుంటే పోట్లాడి మరీ బైక్ లాక్కున్నాడు సింధూర్.

వర్షం సన్నగా పూలజల్లులా పడుతుంది. గొర్రె పిల్లను మింగి కదలలేక పడున్న కొండచిలువలా వున్న రోడ్డుపై మోటార్ బైక్ వేగంగా పోనివ్వసాగాడు.

పగలు వచ్చిపోయే వాహనాలతో, హడావుడిగా తిరిగే ప్రజలతో గందరగోళంగా వుండే బజారు రాత్రి కావడంతో కాస్త ప్రశాంతంగా వుంటుంది, అందులోనూ ఇప్పుడు వర్షంపడుతూ, చిలిగాలి వీస్తుండడంతో ఎవ్వరూ లేరు.

సిటీ అలా వున్నప్పుడు చూడటం సింధూర్ కు చాలా ఇష్టం. సుషుప్తిలో మహా నగరం.

రోడ్డుపై ఒక మనిషి నిల్చుని ఆపమన్నట్లు చెయ్యి ఊపుతున్నాడు. దగ్గరగా పోనిచ్చి బ్రేక్ నొక్కాడు సింధూర్.

విపరీతంగా తాగాడని అతనిని చూస్తేనే తెలుస్తుంది. అతని శ్వాసనుండి ఆల్కహాల్ వాసన గుప్పుమంటుంది. ఎర్రబడిన అతని కన్నులు మత్తులో సోలిపోతున్నాయి.

"జగదాంబ సెంటర్ కు పోనీ" వెనుక కూర్చుంటూ చెప్పాడతను.

"మీరు వున్నది జ గ దా ం బ సెంటర్ లోనా?" చెప్పాడు సింధూర్.

"మీ టాక్సీవాళ్ళ దొంగ వేషాలు నాకు తెలుసు. పోని.... పోనీ."

"అది కాదండి" ఏదో చెప్పబోయాడు సింధూర్.

వినిపించుకోలేదతను. ఆ మనిషి తనను వదలడని అర్థమైంది సింధూర్ కు.

స్పీడ్ గా మోటార్ బైక్ ను అక్కడే రెండు రౌండ్లు తిప్పాడు. ఆ తర్వాత బ్రేక్ వేసి చెప్పాడు.

"జగదాంబ సెంటర్ వచ్చింది దిగండి."

వెంటనే దిగిపోయాడా మనిషి. జేబునుండి రెండు వందరూపాయిల నోట్లు తీశాడు.

"ఎక్కువగా త్రాగారా?" జాలిగా అడిగాడు సింధూర్.

"లేదు. స్నానం చెయ్యాలనిపించి బ్రాందితో స్నానం చేశాను. పోతే నీతో చిన్న సలహా. అంత వేగంగా ఎప్పుడూ బండి తోలకు. యాక్సిడెంట్లు అవుతాయి" సీరియస్ గా చెప్పాడతను.

ఇంక ఒక్క క్షణం కూడా ఆగలేదు సింధూర్. వెనుక

నుండీ అతను పిలుస్తున్నా వినకుండా వేగంగా పోనిచ్చాడు.

అప్పటికే చాలా ఆలస్యం అయ్యింది. కాస్త దగ్గర దారినుండి వెళ్ళాలి. కాని ఆ గల్లీలు చాలా ప్రమాదకరమైనవిగా చెబుతారు.

అయినా బైక్ అటు తిప్పాడు సింధూర్. పచ్చి నెత్తురు తాగే గూండాలకు చేతివాచి కోసం చెయ్యి నరుక్కుపోయేంత కిరాతకులకు స్థావరాలు ఆ వీధులు. పట్టపగలే మామూలు పౌరులు ఎవ్వరూ అటువైపురారు.

బండి వేగంగా పోనిస్తున్నాడు సింధూర్. రేగ కళ్ళతో చుట్టూ జాగ్రత్తగా చూడసాగాడు. అతని శరీరంలో రక్తం వేగంగా ప్రవహిస్తుంది. అతని గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటుంది. ఏ క్షణాన అయినా కొంత మంది మనుషులు తనను అటకాయించవచ్చు. వంటిమీది బట్టలతోసహా లాక్కోవచ్చును.

అయితే అటువంటి ప్రమాదమేది అతనికి ఎదురవ్వలేదు.

అంతకు వెయ్యిరెట్లు భయంకరమైన ప్రమాదం ఎదురైంది.

ఒక సందులోనికి మోటార్ బైక్ పోనివ్వబోతూ చటుక్కున బ్రేక్ వేశాడు సింధూర్. ఎదురుగా కనిపిస్తున్న దృశ్యాన్ని చూస్తూనే అతని గొంతు ఎండిపోయింది. స్నానం చేసినట్టు వళ్ళంతా చెమటతో తడిసిపోయింది.

బిగ్గరగా అరవబోయాడు. కాని తడారిపోయిన అతని గొంతునుండి శబ్దం బయటకు రాలేదు.

6

సన్నగా వానతుంపరలు పడుతున్నాయి. పూలజల్లులా పడుతున్న ఆ వాన చినుకులమధ్య ఒక ముసలివాడు నడవలేక నడుస్తున్నాడు. చలిగాలికి వణుకుతూ అలాగే ఆ సన్నని వీధిలోకి ప్రవేశించాడు.

నిర్మానుష్యంగా వుందా వీధి. నగరం నడిబొడ్డున వున్న ఆ వీధిలోనికి పగలే యెవ్వరూ అడుగుపెట్టరు. రాత్రి కలలో కూడా ఆ వీధి పేరు పలవరించరు.

అటువంటి వీధిలోనికి యేదో సాధించడానికన్నట్లు నడవలేక నడుస్తున్నాడా వృద్ధుడు.

చాలా ఇరుకుగా వుందా సందు. అటు ఇటు ఎత్తైన పాతకాలపు భవనాలతో, వాటిమధ్య ఇరుక్కున్న రహదారితో వుందా సందు.

హఠాత్తుగా ఆ వృద్ధుని దారికి ఒక దృఢకాయుడు అడ్డుపడ్డాడు. వాలిపోతున్న కనురెప్పలు బరువుగా ఎత్తి అతని ముఖంలోనికి చూసాడా వృద్ధుడు.

“ఏం ముసలోడా! ఏడకుపోతున్నావ్?” కరకుగా అడిగాడా దృఢకాయుడు.

ఏదో గొణిగాడా వృద్ధుడు. తనలో తను మాట్లాడుకుంటున్నట్లు చిన్నగా ఏదో చెప్పాడు.

“ఖబరస్తాన్ కు పోతాడేమో? పంపించెయ్ భాయ్” వృద్ధుడి కుడివైపునుండి మరో కంఠం వినబడింది.

మెల్లిగా తలతిప్పి చూసాడా వృద్ధుడు. ఎప్పుడు వచ్చారోగాని ఆ వృద్ధుడి వెనుక నిలబడివున్నారు నలుగురు వ్యక్తులు. వాళ్ళను చూడగానే వీధి గూండాలని తెలిసిపోతుంది. చాలా మొరటుగా వున్నారావ్యక్తులు.

“చెప్పవే! ఎక్కడికి?” మరింత కటువుగా అడిగాడు

ఇంకో వ్యక్తి.

"బ్రౌన్ ....బ్రౌన్ షుగర్ కావాలి." వణుకుతున్న కంఠంతో చెప్పాడా వృద్ధుడు.

ఒకరిముఖం ఒకరు చూసుకున్నారా అయిదుగురు.

"ఇక్కడ బ్రౌన్ షుగర్ దొరుకుతుందని ఎవరు చెప్పారు?" వృద్ధుడిని మొదట ఆటకాయించిన దృఢకాయుడు అడిగాడు. బదులు చెప్పలేదా ముసలివాడు. తన చేతిలోని గుడ్డసంచి విప్పి వారికి చూపించాడు. పెళ పెళలాడే సరికొత్త కరెన్సీనోట్లు వున్నాయా సంచిలో.

"డబ్బు తెచ్చాను. దయచేసి సరుకు ఇవ్వండి" చెప్పాడా వృద్ధుడు.

ఆ డబ్బు చూడగానే తళుక్కున మెరిసాయి ఆ హీరోలకళ్ళు. అయినా వాళ్ళు తొందరపడలేదు.

"మా దగ్గరకు నిన్ను ఎవరు పంపారు?" తీక్షణంగా చూస్తూ తిరిగి ప్రశ్నించాడు.

"మీకు నాకు తెలిసినమనిషే." అన్నాడావృద్ధుడు. అతని కాళ్ళు చేతులు వణికిపోతున్నాయి. మోకాళ్ళపై కూర్చుండిపోయాడా వృద్ధుడు.

ఆ ముసలివాడి నోటినుండి తెల్లటి నురుగు రావడం మొదలుపెట్టింది. కళ్ళు పైకెత్తి చుట్టూవున్న వారివంక దీనంగా చూసాడు.

"ఎవరు పంపారు నిన్ను?" తిరిగి అదే ప్రశ్నవేసాడా దృఢకాయుడు.

"దీనదయాళ్"

"దీనదయాళ్? ఎక్కడవున్నాడు వాడు?"

"ఈ నగరంలోనే వున్నాడు. నేను డబ్బు తీసుకుని వెళితే ఇక్కడ దొరుకుతుందని చెప్పాడు."

ఆ మాటలతో తృప్తి చెందలేదా వృథకాయుడు. ఇంకేదో అడగబోయాడు.

"ఫోనీసాబ్! మసలోదేగా ఇచ్చేద్దాం" ప్రక్క నున్న హీరా చెప్పాడు.

ఎందుకంటే డ్రగ్స్‌కు అలవాటు పడ్డవాని లక్షణాలు ఆ ముసలివాడిలో క్లియర్‌గా కనిపిస్తున్నాయి.

ఆ క్షణానికి అదే నిర్ణయానికి వచ్చాడా వృథకాయుడు. ఎడమప్రక్క వున్న వ్యక్తిని చూసి సైగ చేసాడు.

సమీపంగావున్న ఒక ఇంటిలోనికి వెళ్ళాడా వ్యక్తి. కాస్సేపటికి చేతిలో చిన్న పాకెట్‌తో వచ్చాడు. ఆత్రంగా దాన్ని అందుకోబోయాడా వృద్ధుడు. ఇవ్వ లేదా వ్యక్తి. ఎదురుగావున్న వృథకాయుడివైపు చూసాడు.

ఆ చూపుకి అర్థం తెలిసినట్లు తన చేతిలోని డబ్బు సంచి అతనికి అందించాడా వృద్ధుడు. ఆ వెంటనే ఆ వ్యక్తి చేతిలోని పాకెట్ అందుకున్నాడు. కొద్దిగా ఒకమూల చింపి కొంచెం పౌడర్ రెండువేళ్ళతో తీసి నాలుకపై పెట్టుకున్నాడు. అచ్చమైనసరుకు.

నెమ్మదిగా వెనుతిరిగాడా ముసలివాడు. నాలు గడుగులు కూడా వేయకముందే ఆగిపోయాడు. ఎదురుగా రోడ్డును కవర్ చేస్తూ నిలబడివుందో పర్సనాలిటి.

ఆరడుగుల రెండంగుళాల ఎత్తులో మర్రిచెట్టు మొదలులా గుండ్రంగావున్న ఆ పర్సనాలిటీని చూస్తూనే గొంతు తడారిపోయింది ఆ వృద్ధుడికి.

క్రిమినల్ వరల్డులో మోస్టు డేంజరస్ పర్సన్‌గా పిలవ బడే అతని పేరు కరీమ్. ఇండియన్ పోలీస్ రికార్డ్సులో

కరీమ్ దాదా పేరు అనేక నేరాలతో ముడిపడివుంది. కానిస్టేబుల్ నుండి పెద్ద పెద్ద పోలీస్ ఆఫీసర్స్ కూడా కరీమ్ దాదా పేరు చెబితే నిద్రపోరు. కరీమ్ దాదా ఏ వీధిలో అడుగు పెడితే ఆ వీధిలో దుకాణాలు వెంటనే మూతబడిపోతాయి. క్షణాలలో ఆ వీధి నిర్మానుష్యంగా మారిపోతుంది.

అతను అడుగు పెట్టిన చోట శవాలు గుట్టలు గుట్టలుగా పేరుకుంటాయి. అతని కంఠం వినబడ్డచోట ఆక్రందనలు, హాహాకారాలు కూడా వినబడతాయి.

అటువంటి కరీమ్ దాదా తనముందు నిలబడివున్నాడు.

"ఏం సురేష్ సాబ్! మా వాళ్ళదగ్గర సరుకు కొనడానికి వచ్చారా?" కూల్ గా అడిగాడు కరీమ్ దాదా.

ఆ వృద్ధుడు ఏమి మాట్లాడలేదు. కాని అక్కడికి కాస్త దూరంలో నిలుచున్న దృఢకాయుడు పరుగున వచ్చాడు.

"కరీమ్ దాదా! ఇతన్ని మన దీనదయాళ్ పంపా...."

అతనిమాట పూర్తి కాకుండానే ఐరన్ హామర్ లా వున్న కరీమ్ దాదా చెయ్యి మెరుపులా కదిలింది.

దెబ్బ వెంటనే గాల్లోకి లేచింది దృఢకాయుడి శరీరం. అతని నోటినుండి ఎర్రటి నెత్తురు వరదలా నేల పైకి జారింది.

"పోలీస్ పక్క ఆరు మైళ్ళ దూరంలో వున్నా పసిగట్ట లేనిందిపోయి, మన మధ్యకు వచ్చిన పోలీసువాడికి సరుకు ఇచ్చి పంపుతారా?" ఇనుపగోలుసులు రాసుకుంటున్నట్లు వుంది కరీమ్ దాదా కంఠం.

ఆ మాటలతో క్రిందపడ్డ దృఢకాయుడితో సహా చుట్టూవున్న హీరోల ముఖాలు నల్లగా మాడిపోయాయి. భయంతో వణికిపోతూ ఆ వృద్ధుడివైపు చూసారు. అతడు

పోలీస్ ఆఫీసరా? అయితే డ్రగ్స్‌కు అలవాటుపడ్డ వానిలా నటించాడన్నమాట. తామందరిని ఫూల్స్ చేసాడు. వృద్ధుడి వేషంలోవున్న సురేష్‌కు పరిస్థితి విష మించిందని అర్థమయ్యింది.

వెంటనే పైజమా జేబులో చెయ్యిపెట్టి రివాల్వర్ తియ్యబోయాడు.

అయితే అంతకన్నా కొద్దిక్షణాలముందే కదిలింది కరీమ్ దాదా చెయ్యి.

మెరుపు మెరిసినట్లు అతని చేతిలో ప్రత్యక్షమయిం దొక డాగర్. గాలిని చీల్చుకుంటూ వెళ్ళి సురేష్ కంఠంలో దిగిపోయిందది.

జేబులోనికి వెళ్ళిన సురేష్ చెయ్యి పూర్తిగా బయటకు రాకముందే అతని శరీరం వెనక్కు పడిపోయింది. పీక కత్తిరించబడ్డ కోడిపుంజులా గిలగిలా కొట్టుకున్నాడతను. కొద్దిసేపటిలోనే అతని శరీరంలో చలనం ఆగిపోయింది.

"కరీమ్‌దాదా!" సరిగ్గా అదేసమయంలో అరిచాడొక వ్యక్తి గాయకుడు.

అతను చూస్తున్నవైపే చూసిన కరీమ్‌దాదా కను బొమ్మలు ముడిపడ్డాయి.

సుమారు పాతిక సంవత్సరాల వయసున్న యువకుడు వున్నాడక్కడ. ఆ సందు చివర స్కూటర్‌పై ఒక కాలు నేలకు ఆన్చి కూర్చునివున్నాడు.

కరీమ్‌దాదా తనవైపు చూడగానే స్కూటర్ వేగంగా వెనక్కు త్రిప్పాడు.

చటుక్కున జేబునుండి రివాల్వర్ తీసాడు కరీమ్ దాదా. అయితే అది ప్రేలకముందే ఆ వీధిలో పోలీస్ బూట్లచప్పుడు మారుమ్రోగింది.

గుండ్రాయిపై కొట్టిన కుండపెంకుల్లా చెల్లాచెదురై పోయారు కరీమ్‌దాదా అతని అనుచరులు. క్షణాలపైన ఆ ప్రదేశంనుండి మాయమైపోయారు.

పరుగున వచ్చిన పోలీస్ బలగానికి రోడ్డుపై అడ్డదిడ్డంగా పడివున్న సురేష్ శవం వికృతంగా కనబడింది.

7

టూరిస్టు ఏజన్సీ భవనం చీకటిలో మునిగితేలుతుంది. ఆ బిల్డింగ్‌లో లైట్లు డిమ్ముగా వెలుగుతున్నాయి. డైరెక్టర్ రూం బయట వున్న సోఫాలో కూర్చున్నాడు సింధూర్. ఆ సోఫా ప్రక్కనే ఒక బల్ల వుంది. దాని పైన ఒక టైప్‌రైటరుంది.

ఆ బల్ల వెనుక ఒక కుర్చీ వుంది. ఆ కుర్చీలో ఒక అందాల భామ వుంది.

ఆమె నాజూకైన చేతివేళ్ళు ఆ టైప్ మిషన్‌పై చకచక కదులుతున్నాయి. మరో మనిషి అక్కడ కూర్చున్న ధ్యాసే ఆమెకు లేదు.

ఆ టైప్ సుందరి గురించి సింధూర్‌కు బాగా తెలుసు. సింధూర్ని ఎన్నిమార్లు చూసినా ఆమె చూడనట్లే ప్రవర్తిస్తుంది.

ఆమె స్వభావం బాగా తెలిసిన సింధూర్ ఆమెను ఎప్పుడూ ఆటపట్టిస్తూ వుంటాడు. కాని ఈ రోజు అతను ఇవేమి ఆలోచించే పరిస్థితిలో లేడు.

వచ్చేటప్పుడు దార్లో చూసిన హత్యే అతని కళ్ళ ముందు మెదులుతుంది.

డైరెక్టర్ గదినుండి బెల్ మ్రోత వినబడింది. టైప్ మిషన్ టకటక ఆగిపోయాయి. దాని ఓనరు లోపలకు నడిచింది.

కొన్ని క్షణాల తర్వాత బయటకు వచ్చిందామె. మొఖాన్ని, భావరహితంగా పెట్టి, సోఫాలో, టైప్ మిషన్ తో చెప్పినట్లు చెప్పింది.

"డైరెక్టర్ పిలుస్తున్నారు."

లోనికి నడిచాడు సింధూర్. లోపల గదిలో డైరెక్టర్ మైకేల్, అతనితోపాటు ఒక విదేశీయుడు కూర్చుని వున్నారు.

మైకేల్ ఎదురుగా వున్న కుర్చీలో కూర్చున్నాడు సింధూర్. మైకేల్ ఒక ఫైల్ తెరిచి ఏదో కాగితం కొరకు తీవ్రంగా వెతుకుతున్నాడు. అతడెప్పుడూ యేదో ఒకదానిని వెతుకుతూనే వుంటాడు. అది పేపర్ కావచ్చు, పేపరు వెయిట్ కావచ్చు. తాను భారత ప్రధానికన్నా బిజీగా వున్నానని అందరికి తెలియాలన్నదే అతని కోరిక.

తన ప్రక్కనే కూర్చున్న విదేశీయుడి వంక చూశాడు సింధూర్. ఆ అమెరికన్ సింధూర్ వంకే పరీక్షగా చూస్తున్నాడు. నిర్లక్ష్యంగా చూపుకు చూపు బదులిచ్చాడు సింధూర్.

"మీకు గైడ్ గా వ్యవహరించేది ఇతనే. సింధూర్! ఈయన పేరు రోనాల్డ్. అమెరికన్. మన సిటీలో ఇతనికి నీవు గైడ్ గా వ్యవహరించాలి" పరిచయాలు చేశాడు మైకేల్.

"నీకు సిటీ మొత్తం తెలుసా?" అడిగాడు రోనాల్డ్.

"నా అరచేతిలో రేఖలంత బాగా తెలుసు" కుర్చీలో వెనక్కు వాలబడుతూ చెప్పాడు సింధూర్.

"ఈ క్షణంనుండి నీవు నా దగ్గరే వుండాలి. నీకయ్యే ఖర్చు మొత్తం నేను భరిస్తాను, నేను చెప్పిన చోటుకు నేను చెప్పిన సమయానికి నీవు తీసుకు వెళ్ళాలి. నాతో

పాటు నా హోటల్‌లోనే నీవుండాలి" రోనాల్డు చెప్తున్నది వింటూనే మైకేల్ వైపు చూశాను సింధూర్.

"మన ఏజన్సీ నీకు ఎప్పుడూ ఇచ్చేదానికి రెట్టింపు ఇస్తాం సింధూర్" చెప్పాడు మైకేల్.

"డబ్బు గురించి నీవు బాధపడవద్దు. నా పనవ్వగానే ఈ దేశం వదిలి వెళ్ళేటప్పుడు నీకు మరికొంత డబ్బు ఇస్తాను" చెప్పాడు రోనాల్డు.

తల వూపాడు సింధూర్. అంతలోనే తేలుకొండిలా చిన్న ప్రశ్న అతని మనసును తొలచసాగింది. రోనాల్డు ఈ దేశం చూడటానికి రాలేదా? ఏదో పనిమీద వచ్చాడా? ఏమిటది?

అడుగుదామని వున్నా అడగలేదు సింధూర్.

"నాకు ఒకగంట టైమ్ కావాలి. హాస్టల్‌కు వెళ్ళి వస్తాను" చెప్పాడు సింధూర్.

"సరే! సరిగ్గా గంటలో హోటల్ పారడైజ్ రూం నెంబర్ ఒన్ ట్వెంటీకి రావాలి."

రోనాల్డు వద్ద, మైకేల్ వద్ద సెలవు తీసుకుని హాస్టల్ వైపు బయలుదేరాడు సింధూర్.

హాస్టల్ గేటు మూసివుంది. బయటనుండి వాచ్ మెన్ పీటర్‌ను పిలిచాడు సింధూర్.

ఎవ్వరూ బదులు పలకలేదు. సంధూర్‌కు పీటర్ గురించి బాగా తెలుసు. వాడు హాస్టల్ విద్యార్థులపైన వార్డెన్ కంటే, ప్రిన్సిపాల్ కంటే బాగా అజమాయిషీ చేస్తాడు. అందులోను ఇలా ఆలస్యంగా హాస్టల్‌కు వస్తే వాడు ఒక దేశానికి మిలటరీ జనరల్ అయినంత ఫోజులో మాట్లాడతాడు.

అందుకే హాస్టల్ విద్యార్థులు వాడికి ముద్దుగా "అట్ట

ప్రిన్సిపాల్" అనే పేరు పెట్టారు.

చాలాసేపటి తర్వాత వచ్చి గేటు తీశాడు పీటర్. సగం నిద్రలో బయటకు వచ్చిన వాడి ముఖంలో చిత్ర విచిత్రమైన భావాలు కనబడుతున్నాయి.

"ఇంతసేపు ఎక్కడికి వెళ్ళారు?" అడిగాడు పీటర్.

బదులు చెప్పలేదు సింధూర్. జేబులోనుండి ఒక ఇరవై రూపాయలనోటు తీసి వాడి చేతికి ఇచ్చాడు.

"వార్డెన్ గారు గంటసేపటినుండి మిమ్మల్ని అడుగుతున్నారు."

అది అబద్ధమని సింధూర్ కు తెలుసు. ఇంకో పది రూపాయిలనోటు తీసి వాడిచేతిలో పెట్టాడు. వెంటనే వంగి సలామ్ చేశాడు పీటర్.

"గదిలోనికి వెళ్ళి రెస్టుతీసుకోండి సాబ్!" ఆప్యాయంగా చెప్పాడు.

"మళ్ళీ నేను వెళ్ళిపోవాలి పీటర్. కొంతకాలందాకా రాను వార్డెన్ కు ఆ విషయం చెప్పు"

మాట్లాడకుండా వెళ్ళి రిజిష్టర్ తెచ్చాడు పీటర్. అందులో పోస్టుగ్రాడ్యుయేషన్ వారికి సెలవులు కనుక తాను ఇంటికి వెడుతున్నట్లు వ్రాసి సంతకం చేశాడు.

రూంలోనికి వెళ్ళి ఎయిర్ బాగ్ లో రెండుజతల బట్టలు సర్దాడు సింధూర్. తన రూంమేట్ వినోద్ వస్తే చూసేలా ఒక లెటర్ వ్రాసి టీపాయ్ పైన పెట్టాడు.

ఆ తర్వాత విండో కిటికీ మూయబోతూ క్రిందకు చూసి ఆగిపోయాడు.

హాస్టల్ గేటు బయట చీకటిలో నిలబడి వున్నాడొక వ్యక్తి. మూసివున్న గేటుగుండా లోపలకు చూస్తున్నాడు.

వెంటనే రూంలోని లైటు ఆర్పివేసాడు సింధూర్. కిటికీలోండి అతడిని జాగ్రత్తగా గమనించసాగాడు.

పార్కింగ్ ప్లేస్ వైపు చూస్తున్నాడా వ్యక్తి. తను స్టాండువేసిన హీరో హోండావైపు తదేకంగా చూస్తున్నాడు.

అతడిని మరింత పరిశీలనగా చూసాడు సింధూర్. మరుక్షణం తృళ్ళిపడ్డాడు. తను చూసిన హంతకులలో వీడు కూడా వున్నాడు.

అంటే....అంటే....వీళ్ళు తనను వెంటాడుతున్నారన్నమాట.

అవును! వీళ్ళు చేసిన హత్యకు తను ప్రత్యక్ష సాక్షి. కాబట్టి ఖచ్చితంగా తనను చంపాలనుకుంటారు.

కిటికీ తలుపుశబ్దం కాకుండా మూసివేసాడు. మంచం పైన పెట్టిన ఎయిర్ బాగ్ భుజాన వేసుకుని తలుపు తాళంవేసి బయటకు నడిచాడు సింధూర్.

అయితే వీధి గేటువైపు వెళ్లలేదు. వెనుక దారిగుండా బయటకు నడిచాడు.

యూనివర్శిటీ కాలనీ నుండి కాలినడకన పట్టణంలోనికి వెళ్ళాడు సింధూర్. రాత్రి పదిగంటల సమయం. పట్టణంలో కొంతభాగం నిద్రలో వుంది. లిక్కరు షాపులు మాత్రం తెరిచి వున్నాయి.

పారడైజ్ హోటల్ లోనికి ప్రవేశించాడు సింధూర్. రిసెప్షన్ వద్ద ఒక మధ్య వయస్కుడు కునికిపాట్లు పడుతున్నాడు.

శబ్దంకాకుండా మెట్లెక్కి పైఅంతస్థు చేరాడు.

వన్ ట్వంటీ నెంబర్ రూం వెదికి ఆ తలుపు ముని

వేళ్ళతో తట్టాడు సింధూర్. ఎవ్వరూ బదులు పలకలేదు.

"మిస్టర్ రోనాల్డ్" తలుపుపై తడుతూ తిరిగిపిల్చాడు సింధూర్.

తక్షణ తెరుచుకుంది తలుపు. లోపల మృత్యువు విలయతాండవం చేస్తుందని తెలియని సింధూర్ లోపలకు అడుగుపెట్టాడు. అతని వెనుకే తలుపు మూసుకుపోయింది.

8

"విద్యార్థిలోకం రోజు రోజుకు దిగజారిపోతుంది. ఇదివరకు అల్లరు చేయడం, రాగింగ్ చేసి ఇతర విద్యార్థులను ఏడిపించడం వంటి చిన్న చిన్న గొడవలు మాత్రమే విద్యార్థులవైపునుండి వచ్చేవి. కాని ఇప్పటి పరిస్థితి అది కాదు."

ఒక్క క్షణం తన వుపన్యాసాన్ని ఆపి చుట్టూ వున్న వారిని పరీక్షగా చూసారు పోలీస్ కమీషనరు. అందరూ తదేకంగా వింటున్నారు. అక్కడ వున్న వారంతా పెద్ద పెద్ద రాంకులలోవున్న పోలీస్ ఆఫీసర్సు.

"ఓపియం, ఎల్.యస్.డి, హెరాయిన్ ముఖ్యంగా బ్రౌన్ షుగర్ మొదలైన మత్తుమందులు తీసుకోవటం, వాటి ప్రభావానికి లోబడి వారు రాక్షసకృత్యాలు చెయ్యడం సాధారణ విషయం అయిపోయింది. ప్రపంచ యువత ఆరోగ్యాన్ని పీల్చి పిప్పిచేస్తున్న బ్రౌన్ షుగర్ భారతదేశంలోకి ప్రవేశించింది. ఈ పరిస్థితి ఇలా కొనసాగవలసిందేనా?" ప్రశ్నించారు కమీషనర్ గారు.

ఒక పోలీస్ ఆఫీసర్ తక్షణ లేచి నించున్నాడు.

"మాదకద్రవ్యాలు స్మగ్లింగ్ జరగకుండా అనేక చర్యలు తీసుకున్నాం సార్. అయినా సురక్షితమైన

కొందరు దుర్మార్గులు వాటిని ప్రభుత్వాధికారులకు తెలియకుండా విద్యార్థులకు అందిస్తున్నారు. ఈ విషయంలో ఇన్స్పెక్టర్ సురేష్ కొంత సమాచారం సేకరించాడు. దానిప్రకారం ఆ వ్యక్తులను రెడ్ హేండెడ్ గా పట్టుకోడానికి ప్రయత్నించాం. కాని దురదృష్టవశాత్తు ఆ దుర్మార్గులు సురేష్ను హత్యచేసి తప్పించుకున్నారు" చెప్పాడా పోలీస్ ఆఫీసర్.

"అయితే అదే సమయంలో ఇంకో చిన్న ఆధారం దొరికింది సార్. విశ్వనాథం లెక్చరరుగారు కాలేజి ముందు మాదకద్రవ్యాలు విక్రయిస్తున్న వ్యక్తిని పట్టిచ్చారు. ఇంటరాగేషన్లో అతను ఇంకా భయంకరమైన విషయం చెప్పాడు. మాఫియాకు చెందిన ఐదుగురు వ్యక్తులు అధిక మొత్తంలో బ్రౌన్ షుగర్ స్థానిక డ్రగ్ ఎక్స్ఛేంజర్స్కు అందించబోతున్నారని తెలిసింది. వెంటనే ఎటాక్ చేశాం. పోలీస్ కాల్పుల్లో ఒక వ్యక్తి మరణించాడు. మరో వ్యక్తి సరుకుతో సహా తప్పించుకున్నాడు. అతనికోసం నగరమంతా వలపన్ని వుంచాము" ముగించాడు ఆఫీసర్.

"అదీ పరిస్థితి" అంటున్నారు పోలీస్ కమీషనర్. "ఆ బ్రౌన్ షుగర్ విద్రోహుల చేతికి అందకూడదు. మాదకద్రవ్యాల మత్తులో దానవుల మాదిరి ప్రవర్తిస్తున్న విద్యార్థులను రక్షించాలి. ఈ మత్తుమందుల రవాణా ముఖ్య స్థావరం ఈ సిటీలోనే వున్నదని ఆధారాలు చెబుతున్నాయి. కాబట్టి మీరేం చేస్తారో, ఎలా చేస్తారో నాకు తెలీదు. కాని స్మాష్ ద డ్రగ్ రాకెట్"

కమీషనర్ గారి కంఠం శంఖారావంలా ఆ గదిలో ప్రతిధ్వనించింది.

9

అతనివైపు చూస్తూనే నిశ్చేష్టుడైపోయాడు రోనాల్డ్. సన్నగా పీలగా వున్న ఆ వ్యక్తిని చూసికాదు రోనాల్డ్ భయపడేది.

ఆ క్రొత్త వ్యక్తి చేతిలో ఒక పెద్ద డమ్‌డమ్ రివాల్వర్ వుంది. అది పేలితే ఏమవుతుందో రోనాల్డ్‌కు బాగా తెలుసు.

అదే సమయంలో బాత్‌రూం తలుపు తెరుచుకుంది. మరో ఆగంతకుడు అక్కడ నిలబడి వున్నాడు. అతని చేతిలో మాగ్నమ్ వుంది. తల్చుకుంటే ఆ వెపన్ నుండి పన్నెండు బుల్లెట్లు వరసగా బయటకు వస్తాయి.

"మిస్టర్ రోనాల్డ్! మాఫియా నిన్ను నమ్మి ఎంతో విలువచేసే సరుకు అప్పగించింది. కాని ఇన్ని రోజులు గడిచినా ఆ సరుకు విషయంపై నువ్వు రిపోర్టు పంపలేదు. ఆ సరుకు యేమయిందో వివరాలు తెలీలేదు. అంటే నువ్వు మాఫియాకు ద్రోహం తలపెట్టావని అర్థం అవుతుంది" రోనాల్డ్ ముఖంలోనికి చూస్తూ చెప్పాడు మాగ్నమ్ పట్టుకున్న వ్యక్తి.

"నో....నో! మాఫియాకు ద్రోహంచేసే అభిప్రాయం నాకు ఎంతమాత్రంలేదు" ఖంగారుగా చెప్పాడు రోనాల్డ్.

"అలాగా!" హేళనగా నవ్వాడు రివాల్వర్ పట్టుకున్న వ్యక్తి. "నువ్వు, చార్లెస్ కలిసి మొత్తం సరుకు పది మిలియన్‌ల డాలర్లకు సరిపడా బంగారానికి బేరం పెట్టడం అబద్దమా? ఆ బంగారంతో బ్రిటన్ పారిపోవడానికి ఏర్పాట్లు చేసుకోవడం అబద్దమా?"

రోనాల్డ్‌కు గొంతులో పచ్చివెలక్కాయ అడ్డంపడి

నట్లయ్యింది. చార్లెస్ తనూ కలిసి బంగారంతో పారి పోవాలనుకోవడం నిజమే. కాని ఆ విషయం మాఫియాకు ఎలా తెలిసింది?

"నీవు తెచ్చిన డ్రగ్స్‌ను చార్లెస్ కరీందాదాకు బేరం పెట్టాడు. అవసరం కొద్దీ కరీందాదా అందుకు ఒప్పుకున్నాడు. మాఫియా మిమ్మల్ని సరుకు అమ్మమంది వేరే పార్టీకి. మీరు బేరం పెట్టింది కరీందాదాకు. సరిగ్గా అప్పుడే మాఫియాకు అనుమానం కలిగింది. దాంతో మీ మొత్తం పథకం బయటపడింది."

"బంగారం మొత్తం మాఫియాకే అప్పగిద్దామను కున్నాము. కాని దారిలో పోలీస్ ఎటాక్‌లో చార్లెస్ చనిపోయాడు. సరుకు వున్న వాన్‌ను ఒకచోట దాచి నేను తప్పించుకున్నాను. అందువల్ల రిపోర్టు చెయ్యలేదు."

"వాన్ ఎక్కడ దాచావు?"

"చెబితే నన్ను వదిలేస్తారా?"

"లేదు! నమ్మకద్రోహాన్ని మాఫియా క్షమించదు."

"అంటే?" గద్గద కంఠంలో అడిగాడు రోనాల్డు.

"అంటే.........నీ మరణశాసనంపై మాఫియా హై కమాండ్ సంతకం చేసేసింది మిస్టర్ రోనాల్డు" చెప్పాడు మాగ్నమ్ పట్టుకున్న వ్యక్తి.

"సరుకు దాచినచోటు చెప్తే సుఖంగా చస్తావు. లేకపోతే నీవు పుట్టినందుకు విచారిస్తూ చస్తావు" చెప్పాడు రెండో వ్యక్తి.

రోనాల్డు గుండె దడదడలాడింది. మాఫియా పద్ధతులు ఎంత క్రూరంగా వుంటాయో తనకు బాగా తెలుసు. ప్రపంచంలో ఎక్కడ దాక్కున్నా తనను చంపడానికి ఆ గాంగ్ ప్రయత్నిస్తుంది.

హఠాత్తుగా తలుపుపై చప్పుడు వినబడింది.

“మిస్టర్ రోనాల్డు!” ఎవరో పిలుస్తున్నారు.

రివాల్వర్ పట్టుకున్న వ్యక్తి మాగ్నమ్ పట్టుకున్న వ్యక్తికి సైగ చేశాడు. ఆ మాఫియా గూండా తలుపు తెరిచాడు. సింధూర్ లోపలకు వచ్చాడు. వెంటనే తలుపు మూసుకుపోయింది.

ఒక్క క్షణం తాను చూస్తున్నదేమిటో సింధూర్‌కు అర్థం కాలేదు.

“ఇతడు నీ పార్ట్‌నర్ కదూ?” అడిగాడు రివాల్వర్ వ్యక్తి.

రోనాల్డు బ్రెయిన్ చకచక పనిచేసింది. “వాన్ యెక్కడ వుందో అతనికి తెలుసు. అతడిని అడగండి” ఏమాత్రం తొణక్కుండా చెప్పాడు.

ఒక్క క్షణం రివాల్వర్ పట్టుకున్న మాఫియాబర్డు దృష్టి సింధూర్ పైకి మళ్ళింది. మామూలు వ్యక్తులకు ఒక్క క్షణం అంటే కనురెప్ప మూసి తెరిచే కాలం.

కాని రోనాల్డు వంటి ఆరితేరిన నేరస్థుడికి అద్భుతాలు చెయ్యడానికి ఒక్క క్షణం చాలు.

ఆ వ్యక్తి దృష్టి సింధూర్ పైకి మళ్ళిన మరుక్షణం కాటంకుకోబోయే త్రాచులా కదిలాడు రోనాల్డు. మెరుపులా పైకిలేచిన అతని కుడిచెయ్యి పిడుగులా రివాల్వర్‌ని తాకింది.

ఎడంచేత్తో ఆ వ్యక్తిని తనపైకి లాక్కున్నాడు. సరిగ్గా అదేసమయంలో మాగ్నమ్ గర్జించింది. దాని బుల్లెట్లు మాఫియా బర్డు వీపులో దిగబడ్డాయి. రోనాల్డు చేతులలో వాలిపోయాడతను. అతని శరీరాన్ని ఎత్తి మాగ్నమ్ పట్టుకున్న వ్యక్తి పైకి విసిరాడు. ఆ వెనుకే

తనూ పరిగెత్తాడు.

బిగుసుకున్న రోనాల్డు పిడికిలి గదాదండంలా అతని కడుపును తాకింది. హాట్ చేతులతో పట్టుకుని ముందుకు వంగాడతను. కత్తిలా అతని మెడను తాకింది రోనాల్డు చెయ్యి.

బ్యూటిఫుల్ వన్ మాన్ ఫైట్! సుశిక్షితుడైన సైనికుడిలా అంతా ప్లాం ప్రకారం చేసేశాడు రోనాల్డు.

నేలపై పడివున్న శవాలను పిచ్చిగా చూశాడు సింధూర్.

“చూడు మిష్టర్ సింధూర్! ఇక్కడ చూసిన విషయాలు నువ్వు ఇక్కడే మర్చిపోవాలి” కఠినంగా చెప్పాడు రోనాల్డు.

చివ్వున తలెత్తి అతని ముఖంలోనికి చూశాడు సింధూర్.

“నేను కొన్ని లక్షలు విలువచేసే వస్తువులు ఒక మోటారు వాన్‌తో సహా ఒకచోట దాచాను. ట్రాజడీ ఏమిటంటే నాకు మీ దేశం పూర్తిగా కొత్త. ఆ వాన్ యెక్కడ దాచానో నాకే తెలీడంలేదు. ఆ వాన్ ఆచూకీ చెప్పమని వీళ్ళు నావెంట పడ్డారు” ఒక్కక్షణం ఆగి మళ్ళీ అన్నాడు రోనాల్డు.

“నీవు నాకు సహాయం చేయాలి సింధూర్. నీకు ఈ సిటీ అంతా బాగా తెలుసుకదా? ఆ వాన్‌ను వాచ్ చెయ్యడంలో నాకు సహాయం చెయ్యాలి.”

సింధూర్ మాట్లాడకుండా అలాగే నిలబడ్డాడు.

“వాన్‌లో సరుకు నాకు దొరికిన మరుక్షణం నీకు పదిహేను వేలు ఇస్తాను. సరేనా!”

పదిహేను వేలు! సింధూర్ మనసు ఊగిసలాడసాగింది.

కాని ఒక స్మగ్లర్‌కు సహాయపడటం దేశద్రోహంకాదా?

"ఇరవై వేలిస్తాను సింధూర్! నువ్వు కేవలం వాన్ వున్న ప్రదేశం గుర్తిస్తే చాలు" చెప్పాడు రోనాల్డు.

వెంటనే ఒప్పుకున్నాడు సింధూర్. ఆ స్మగ్లర్ చేసే నేరాల్లో తాను భాగం పంచుకోవడం లేదుకదా! కేవలం ఆ ప్రదేశాన్ని లొకేట్ చేస్తే చాలు ఇరవై వేలు తన స్వంతం అవుతాయి.

అదే....తను తీసుకున్న ఆ నిర్ణయమే తనను అష్టకష్టాల పాలు చేస్తుందని ఆ క్షణాన సింధూర్‌కు తెలియదు.

10

"సిటీ శార్దులో అమర్‌నాథ్ కేవ్స్ వున్నాయి. అవునా?" సింధూర్ ముఖంలోకి చూస్తూ అడిగాడు రోనాల్డు.

"అవును. అవి శిధిల గుహలు. ఆ ప్రాంతం సముద్రానికి దగ్గరగా వుంటుంది. అక్కడికి మెయిన్‌రోడ్డు వున్నా, ఆ గుహలు వున్న ప్రదేశం అడవిలా వుంటుంది. మనుష్యులు తిరగడం తక్కువ" గబగబ చెప్పాడు సింధూర్.

"ఆరోజు సముద్రతీరంనుండి ఆ గుహలను చేరడానిక్కి మెయిన్‌రోడ్డుపైన ప్రయాణించాను" తన చేతిలోని సిటీ మాప్‌లో చూపుడు వేలితో చూపిస్తూ చెప్పాడు రోనాల్డు.

"దారిలో పోలీస్ ఎటాక్ జరిగింది. ఆ కంగారులో మెయిన్‌రోడ్డు వదలి ప్రక్కనున్న చెట్లలోపులోనికి వెళ్ళాను. ఆ చెట్లలోనే మోటారు వాన్ వుంచాను. మనం అక్కడికి చేరాలి."

నిస్పృహగా తల విదిలించాడు సింధూర్.

రోనాల్డు చెప్పిన సముద్రతీరం నుండి అమర్ నాథ్ కేవ్స్ రెండువందల కిలోమీటర్లు దూరంలో వున్నాయి. ఆ మెయిన్ రోడ్డుకు అటు ఇటూ దట్టమైన చెట్లు వున్నాయి. పులులు, సింహాలు లేకపోయినా ఆ ప్రాంతమంతా అడవిలానే వుంటుంది.

అటువంటిచోట వాన్ వెదికి పట్టుకోవాలి. అసాధ్యం కాకపోయినా అంత సులభం కూడా కాదు.

సింధూర్ ఆలోచనలు చదువుతున్నట్లు అతని ముఖం లోనికి చూస్తూ కూర్చున్నాడు రోనాల్డు.

ఆదే సమయంలో గది బయటనుంచి ద్వారానికి అమర్చివున్న కాలింగ్ బెల్ గర్రుమంటూ శబ్దం చేసింది.

ఒక్కసారిగా వులిక్కిపడ్డాడు రోనాల్డు. అంత కంటే రెట్టింపు కలవరపడుతూ తలుపువైపు చూశాడు సింధూర్. అంతకుముందే రోనాల్డు చంపిన మాఫియా బాయ్స్ శవాలు బాత్ రూమ్‌లో వున్నాయి. వచ్చింది ఎవరో? ఏమిటో?

లేచి వెళ్లాడు రోనాల్డు. తలుపుకున్న కీహోల్ నుండి బయటకు చూసాడు.

రూం సర్వీస్ బాయ్.

"రోనాల్డుసార్ ....మీకోసం ఒక వ్యక్తివచ్చి మీకు వెంటనే అందించమని యీ కవరుఇచ్చి వెళ్ళాడు...." ఒక నీలంరంగు కవరు రోనాల్డు చేతిలో పెట్టి చెప్పాడు రూమ్ బాయ్.

ఆ కవరు తీసుకుని వెంటనే తలుపు మూసేసాడు రోనాల్డు. కనుబొమ్మలు ముడివేస్తూ కవరుని చించాడు. లోపల చిన్న కాగితం వుంది. నీట్ గా నాలుగే నాల్గు లైన్లు వ్రాయబడివున్నాయి దానిమీద.

"మిస్టర్ రోనాల్డు!

మేము మీ శ్రేయోభిలాషులం. మీ సరుకుకు సరైన వెల చెల్లించడానికి మేము సిద్ధంగా వున్నాము. చార్లెస్ చనిపోయాడు కనుక ఆ డబ్బు మీకు అందచేయగలము. ఇష్టమైతే వచ్చే యుడారా పార్కు ఏరియాలో సెకండ్ క్రాస్ స్ట్రీట్, నెంబరు ఎయిటీత్రీ బిల్డింగ్ లో మమ్మల్ని కలవండి."

ఇంతే వుందా మెసేజ్. క్రింద సంతకం కూడా లేదు.

నుదురు రుద్దుకుంటూ మంచంపైన కూర్చున్నాడు రోనాల్డు. మరణించిన చార్లెస్ మాదక ద్రవ్యాలు అమ్మడంలో ఆరితేరినవాడు. ఇండియాలో ప్రతిపార్టీ అతనికి తెలుసు. ప్రస్తుతం ఉన్న సరుకు కరీందాదా అనే రౌడీకి బేరంపెట్టాడు. తనను కాంటాక్టు చేసేది ఆ పార్టీయేనా? కావచ్చు! కాకపోవచ్చును.

తనను చంపడానికి మాఫియా చేసే కుట్ర కావచ్చును. ప్రమాదాలతో తలపడడానికి సిద్ధపడే వెళ్ళాలి.

వెళ్ళడానికే నిశ్చయించుకున్నాడు రోనాల్డు. మృత్యువుతో అనుక్షణం పోరాడటం రోనాల్డు స్వభావం.

11

యుడారాపార్కు.... చాలా పెద్దపార్కు. దానికి చుట్టూవున్న ఏరియాను యుడారాపార్కు ఏరియాగా పిలుస్తారు.

సెకండ్ క్రాస్ స్ట్రీట్ మొదట్లో రోనాల్డు, సింధూరులు టాక్సీ దిగేసరికి అర్ధరాత్రి దాటింది. నిర్మానుష్యంగా వున్నాయి ఆ రోడ్లు అన్నీ.

కాలినడకన ఇంటినెంబర్లు చూసుకుంటూ ముందుకు సాగారు. రోడ్డుకు కొంచెం అవతల వుంది నెంబరు

ఎయిటీత్రీ బిల్డింగ్.

మెట్లెక్కి పైకివెళ్ళారు. లోపల పెద్దహాలు. నిర్మానుష్యంగా వుంది.

లోపలకు వెళ్ళబోయిన సింధూరును చటుక్కున ఆపాడు కోనాల్డు. జేబునుండి మాగ్నమ్ బయటకు తీసాడు. చనిపోయిన మాఫియా బాయ్ ఆయుధమది.

కనుచివరలనుండి హాలునంతా పరిశీలిస్తూ లోపలకు అడుగుపెట్టాడు కోనాల్డు.

అతని వెనుకే లోపలకువచ్చి హాలునంతా పరీక్షగా చూసాడు సింధూర్. ప్రమాద చిహ్నాలేవి అతని కళ్ళకు కనిపించలేదు.

అయితే ఇద్దరూ హాలుమధ్యకు వచ్చిన మరుక్షణం కనబడింది ఒక చిన్న కదలిక.

"సింధూర్" గట్టిగా అరిచి గాలిలోకి డైవ్ చేసాడు కోనాల్డు. అతనికన్నా ఒకక్షణం ముందే జాగ్రత్త పడ్డాడు సింధూర్.

ఆ గదిలో సడన్‌గా ప్రత్యక్షమయిన ఇద్దరు దృఢకాయుల చేతులోని రివాల్వర్లు భయంకరంగా గర్జించాయి.

బుల్లెట్లు కోనాల్డు నిలబడిన ప్రదేశంలో చిల్లులు పొడిచాయి. ఆ తర్వాత రివాల్వర్లు వుపయోగించే అవకాశం వారికి రాలేదు.

బాణంలా వెళ్ళి ఒక వ్యక్తి మోకాళ్ళమీద తలతో పొడిచాడు. సింధూర్ బాలెన్స్ తప్పి వెల్లకిలా పడిపోయాడా వ్యక్తి. సింధూర్ కాలు శరవేగంతో అతని తలను తాకింది. స్పృహతప్పి తలవాల్చేశాడు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో రెండవ వ్యక్తిని పడ

గొట్టాము రోనాల్డ్.

ఇంతలో హాలుకు ఒక చివరగావున్న గది తలుపులు తెరుచుకున్నాయి.

గిర్రున అటు తిరిగాడు సింఘూర్. క్రిందపడిన వ్యక్తిని మౌనంతో శవయు చేస్తూనే అటు చూసాడు రోనాల్డు.

ఆ గదిలోనుండి సన్నగా, పొడవుగా వానపాములా వున్న ఒక వ్యక్తి బయటకువచ్చాడు.

"మిస్టర్ రోనాల్డు!" అన్నాడు.

"నేనే!" ముందుకు వచ్చాడు రోనాల్డు.

"లోపలకురండి మిస్టర్ రోనాల్డు! మేము మీ స్నేహితులమే. శత్రువులంకాదు." లోపలకు దారి తీసాడు వానపాము.

అతని వెనుకే లోపలికి నడిచారు రోనాల్డు, సింఘూరులు.

"మిస్టర్ రోనాల్డు! చార్లెస్ డ్రగ్స్ అమ్మజూపింది మాకే. అనుకోకుండా జరిగిన పోలీస్ ఎటాక్‌లో చార్లెస్ చనిపోయిన సంగతి మాకు తెలుసు. ఇక ఇప్పుడు ఏం చేస్తారు? ఆ డ్రగ్స్ మాకు అప్పగించగలరా? లేక వేరే పార్టీని వెదుక్కొంటారా?" అడిగాడు వానపాము.

సిగరెట్ కాలుస్తూ శ్రద్ధగా వింటున్న రోనాల్డు అటూ ఇటూ ఇబ్బందిగా కదిలాడు.

"నాకు రెండురోజులు టైంకావాలి."

"తీసుకోండి. కాని సరుకుమాత్రం ఖచ్చితంగా మాకు అప్పగించాలి. టరమ్స్ మామూలే. మీరు అప్పగించే మాల్‌కు సరిపడా బంగారం మేము ఇస్తాము.

మమ్మల్ని కాంటాక్టు చెయ్యాలంటే ఏ రోజైనా రాత్రి పదిగంటలనుండి పన్నెండు గంటలలోపు రోజి

క్లబ్ కు రండి. అక్కడ మా మనిషి మిమ్మల్ని కాంటాక్ట్ చేస్తాడు" చెప్పాడు వాసపాము.

'ధన్'మన్న రివాల్వరు మ్రోతతో ఆ బిల్డింగ్ దద్దరిల్లింది.

మెరుపులా లేచాడు కోనాల్డు. మాగ్నమ్ సిద్ధంగా పట్టుకుని బయటికి పరుగుతీసాడు.

బయట హాల్లో అడ్డ-దిడ్డంగా పడివున్నాడు సింధూర్ చేతిలో దెబ్బతిన్నవ్యక్తి. అతని గొంతులో దిగబడి వుందో హంటింగ్ నైఫ్.

మరి రెండో వ్యక్తి ఏడీ? అనుమానంతో బయటకు పరుగుదీశాడు.

మెట్లమీద ఎదురయ్యాడు రెండో వ్యక్తి. అతని నుదిటి పైన మూడో నేత్రంలా చిన్నరంధ్రం కనిపిస్తుంది.

చెవులు చిల్లులుపడేలా వినబడిన రివాల్వరు మ్రోత భవనంలోనుండి. గిర్రున వెనుతిరిగి లోపలికి పరిగెత్తాడు కోనాల్డు.

లోపల నేలపై నెత్తుటి మడుగులో తేలుతున్నాడు వాసపాము. అతని గుండెలపైన నయాపైసంత రంధ్రాలు రెండువున్నాయి. వాటినుండి కారిన రక్తం నేలపై వరదలావుంది. ఆ గదిలో సింధూరు లేడు.

"హోలీ షీట్!" మాగ్నమ్ నేలకేసి కొడుతూ అరిచేడు కోనాల్డు.

12

తలపై ఎవరో సమ్మెటలతో బాదుతున్నట్లనిపించి కళ్ళు తెరిచాడు సింధూర్. ఒక్కసారిగా కళ్ళు జిగేల్ మన్నాయి.

ముఖంపైకి ఫోకస్ చేయబడుతుంది ఒక పెద్ద ఫ్లడ్

లైట్. దానిని చూడలేక వెంటనే కళ్ళు మూసు కున్నాడు.

"కళ్ళు తెరిచాడు. లైట్ ఆఫ్ చెయ్యండి" ఎవరిదో కీచుగొంతుక వినిపించింది.

సింధూర్ కళ్ళపైకి ఫోకస్ చెయ్యబడిన లైటు ఆఫ్ చెయ్యబడింది. కళ్ళు తెరిచి చుట్టూ చూసాడు సింధూర్.

మొత్తం ఐదుగురు వ్యక్తులు వున్నారు అతనిచుట్టూ. చూడగానే రఫ్ పర్సనాలిటీలుగా తెలిసిపోతారు.

వారికి కొంచెం దూరంగా వున్నాడొకవ్యక్తి. సింధూర్ తనవైపు చూడగానే చిన్న చిరునవ్వు నవ్వాడు "మిస్టర్ ....నీ పేరు?" ప్రశ్నించాడావ్యక్తి. అతని కంఠ స్వరం కీచుగా పీలగావుంది. మనిషికితగ్గ కంఠంకాదది.

"సింధూర్"

"ఏం చేస్తున్నావ్?"

"పోస్టుగ్రాడ్యుయేట్ విద్యార్థిని"

"మరి రౌడీలతో ఎందుకు తిరుగుతున్నావు?"

"సిటీ చూపిద్దామని...."

హేండ్ స్టిక్ తో సింధూరు తలపైన లాగిపెట్టి కొట్టాడొకవ్యక్తి.

సింధూరుకళ్ళు బైర్లు కమ్ముపోగాయి అతి ప్రయత్నం మీద తలఎత్తి చూసాడు.

"మిస్టర్ సింధూర్! నీవు చాలా చిన్నవాడివి. మేము పెట్టే హింసలు భరించడం నీవల్లకాదు. అడిగిన ప్రశ్నలకు సూటిగా జవాబులు ఇవ్వడం నీ ఒంటికి చాలా మంచిది."

"అడగండి. నాకు తెలిసినంతవరకు నిజమే చెబు తాను." చెప్పాడు సింధూర్.

"రౌడీలతో నీవు ఎలా పరిచయమయ్యింది?"

"నేను పాకెట్ మనీ కొరకు చిన్న చిన్న జాబ్స్ చేస్తుంటాను. అందులో గైడ్ జాబ్ ఒకటి. ఇంటర్ నేషనల్ టూరిస్టు ఏజన్సీ తరఫున రోనాల్డుకు గైడ్‌గా నియమించబడ్డాను." ఆయాసపడుతూ చెప్పాడు సింధూర్.

హేళనగా నవ్వాడు కీచుగొంతు వ్యక్తి. "మరి రోనాల్డుతో కలిసి మాఫియా మనుష్యులిద్దరిని ఎందుకు చంపావు?"

"నేను చంపలేదు. నేను అతని రూమ్‌కు వెళ్ళేసరికి రోనాల్డ్ మీ మనుష్యులను చంపేసాడు. అందులో నా ప్రమేయం ఏమాత్రం లేదు."

తలపైన మరో దెబ్బ పడింది. దెబ్బ తగిలిన చోట నే తగలడంతో సింధూర్ నరాలు జివ్వుమన్నాయి. తలపైన చిన్న గాయం ఏర్పడి రక్తం వెలువడింది. అతని ముఖం నిండా స్వేద బిందువులు ఆవిర్భవించాయి.

"అంతర్జాతీయ మార్కెట్‌లో ఎంతో విలువవున్న డ్రగ్స్ రోనాల్డ్ చేతికి గుడ్డిగా అప్పగించి దెబ్బతింది మా గాంగ్. అవి తిరిగి రాబట్టుకోవాలి. దాంతో బాటే మాఫియాను మోసం చేసినందుకు రోనాల్డ్‌కు మరణశిక్ష విధించాలి. నా అనుచరులను రోనాల్డ్ వద్దకు పంపే ముందు ఒక మైక్రోఫోన్ వాళ్ళ దుస్తులలో అమర్చాను."

ఒక్క క్షణం ఆగి చిటికె వేశాడు కీచుగొంతువ్యక్తి. మరుక్షణం ఎక్కడినుండో మాటలు వినిపించసాగాయి.

"ఇతడు నీ పార్ట్‌నరు కదూ?" కొన్ని క్షణాలు నిశ్శబ్దం.

"వాన్ ఎక్కడవుందో అతనికి తెలుసు. అతడిని అడగండి." రోనాల్డ్ కంఠస్వరం గట్టిగా వినబడింది.

మళ్ళీ చిటిక వేసాడు కీచుగొంతు వ్యక్తి. అవేమాటలు మళ్ళీ రిపీట్ అయ్యాయి.

"డ్రగ్స్‌వున్న వాన్ ఎక్కడుందో నీకు తెలుసునని రోనాల్డ్ మా మనిషితో అన్నాడు. విన్నావుగా! ఇప్పుడు చెప్పు ఆ వాన్ ఎక్కడుంది?"

విపరీతమైన ఆందోళన సింధూర్ మనస్సును ఆక్రమించింది. ఆ రోజు రివాల్వరు పట్టుకున్న వ్యక్తి దృష్టిని మళ్ళించేందుకు రోనాల్డు అలా అబద్దం చెప్పాడు. ఆ అబద్ధమే ఈ రోజు తన మెడకు వురిత్రాడులా చుట్టుకుంటుంది.

సింధూర్ ముఖంమీదపడింది ఒక దెబ్బ. "చెప్పు వాన్ ఎక్కడుంది?" కఠినంగా అడిగాడు కీచుగొంతు వ్యక్తి.

"నాకు నిజంగా తెలీదు."

మరొక దెబ్బ.... సింధూర్ పెదవులు చిట్లి రక్తం నోటికి వుప్పగా తగిలింది.

"మీరు నన్ను హింసించి ప్రయోజనం లేదు. రోనాల్డ్ తీసుకు వెళ్ళమన్న చోటుకి తీసుకువెళ్ళడమే నా డ్యూటీ. ఆ మోటారువాన్ ఎక్కడవుందో నాకు తెలీదు" పళ్ళు బిగించి చెప్పాడు సింధూర్.

ఒక్కసారిగా అతని శరీరంపై నాట్యం చేసాయి ఐదు చేతికర్రలు. బాధతో మెలికలు తిరిగి పోయాడు సింధూర్.

తను నిజంచెప్పినా వాళ్లు నమ్మరు. తెలిసీ తెలియక ఈ గాంగ్‌వార్‌లో చిక్కుకుపోయాడు తను.

"మిస్టర్ నిజంచెప్పు. వాన్ ఎక్కడుంది?" తన ప్రశ్నను మరోసారి రిపీట్ చేసాడు.

"నాకు తెలీదు, తెలీదు" సహనం అంతరించిపోయిన

సింధూర్ పెద్దగా అరిచాడు.

అంతే! పదినిముషాలు ఆగకుండా సింధూర్ శరీరంతో ఆడుకున్నారా వ్యక్తులు.

సింధూర్ శరీరం అంతా రక్తంతో నిండిపోయింది.

"వీడికి నిజంగానే తెలీదేమో?" అన్నాడొకవ్యక్తి.

తల అడ్డంగా వూపాడు కీచుగొంతువ్యక్తి, "వీడు చెప్పే కథలు నమ్మదగినవిగా లేవు. ఇంకోసారి ప్రయత్నించి చూద్దాం, బంధించి వుంచండి"

"మరి కోనాల్డు....?"

"నో మెర్సీ, వాడు ప్రపంచంలో ఏ మూల దాక్కున్నా సరే కిల్ హిమ్ ఫస్టు. కాకపోతే చంపే ముందు డ్రగ్స్ ఎక్కడ దాచాడో చెబుతాడేమో ప్రయత్నించండి."

13

తలుపు గెంటుకుని లోపలకు ప్రవేశించాడా దృఢకాయుడు. మదించిన మత్తగజంలా భూమి అదిరేలా అడుగులు వేస్తూ వచ్చాడు.

లోపల గదిలో ఒక పెద్ద బల్ల వుంది దానిపై ఒక పెద్ద లైటు వెలుగుతుంది. టేబుల్ లాంప్ కాంతి సూటిగా గుమ్మంవైపు ప్రసరిస్తుంది.

"వెల్ కమ్ కరీమ్ దాదా!" టేబుల్ లాంప్ వెనుక చీకటిలోనుండి వినబడిందొక కంఠం.

కరీమ్ దాదా కన్నుపొడుచుకు చూసినా ఆ చీకటి ఆకారాన్ని చూడలేకపోతున్నాడు. టేబుల్ లాంప్ అతనికా అవకాశాన్నివ్వడంలేదు.

"ఎందుకో పిలిపించారట" వినయంగానే అన్నాడు

కరీమ్‌దాదా. కాని అతని కంఠస్వరంలో కరుకుదనమే యొక్కట ధ్వనించింది.

"ఈమధ్య నీలో చురుకుదనం తగ్గిపోతుందేం కరీమ్ దాదా! ఏ పనీ ఒక క్రమపద్ధతిలో జరపడంలేదు" మెత్తగా అడిగాడా వ్యక్తి.

మాట్లాడలేదు కరీందాదా. ఇంకో మనిషి ముందయితే అలా దోషిలా నిలబడేవాడు కాదు. కాని తనముందున్న మనిషి విషయంవేరు. ఆ వ్యక్తి యెవరో తనకు తెలియక పోయినా కనురెప్పల కదలికలతో చుట్టూ వున్న సమాజాన్ని శాసించగల సమర్థుడని తెలుసు.

"డ్రగ్స్ లేక విద్యార్థులు అల్లాడిపోతున్నారటకదా?" మళ్ళీ వినబడిందా కంఠం.

విడమర్చి చెప్పాడు కరీందాదా. డ్రగ్స్ కోసం తాను చార్లెస్‌ను కాంటాక్టు చెయ్యడం, పోలీస్ అటాక్ జరిగి చార్లెస్ మరణించడం, ఆ తర్వాత రోనాల్డును కాంటాక్టు చెయ్యడం వరకు వివరంగా, ఓపిగ్గా చెప్పాడు.

"రోనాల్డుతో మాట్లాడటానికి వెళ్ళిన నీ అనుచరులు ఏమయ్యారు కరీందాదా?"

నిశ్శబ్దంగా నిలబడిపోయాడు కరీందాదా. కొన్ని క్షణాల తర్వాత ఆ వ్యక్తి మళ్ళీ చెప్పాడు.

"నీ అనుచరులు మాఫియాగాంగ్ చేతుల్లో చచ్చిపోయారు. నీ వాళ్ళను మాఫియా ఎందుకు ఎటాక్ చేసిందో తెలుసా?"

మాట్లాడలేదు కరీందాదా. వందమందిని వట్టిచేతులతో ఎదిరించమన్నా. ఇళ్ళను తగలబెట్టమన్నా వెనుకా ముందు చూడకుండా చేసేస్తాడు కరీందాదా. ఒక్క క్షణం మెదడుకు పనికల్పించమంటే మాత్రం....

ఆ విషయం కూడా బాగా తెలుసా వ్యక్తికి. అందుకే తిరిగి తనే చెప్పసాగాడు,

"సింధూర్ తెలుసా? నువ్వు సురేష్ అనే పోలీస్ ఆఫీసర్‌ను హత్యచేస్తుండగా చూసిన ప్రత్యక్ష సాక్షి. గుర్తున్నాడా?"

తల వూపాడు కరీమ్‌దాదా. ఆ స్టూడెంట్ పేరు సింధూర్ అని ఇప్పుడే తెలిసింది. కాని ఆ కుర్రాడి రూపం మాత్రం తనకు బాగా గుర్తే.

"ఆ కుర్రవాడు ఇప్పుడు రోనాల్డు రైట్ హాండ్. చార్లెస్ చనిపోయిన తర్వాత రోనాల్డు డ్రగ్స్ వున్న వాన్‌ను ఎక్కడో దాచాడు. ఆ ప్రదేశం రోనాల్డుతో పాటు సింధూర్‌కు కూడా తెలిసి వుండాలి. అందుకే మాఫియా సింధూర్‌ను మాయం చేసింది. రోనాల్డు స్వతహాగా నేరస్థుడు. అతడినుండి రహస్యాన్ని బయట పెట్టించడం అంత తేలిక కాదు. సింధూర్ ఒక ఆర్డినరీ పర్సన్, అతనితో మాట్లాడించడం తేలిక. అందుకే మాఫియా రోనాల్డు బదులు సింధూర్‌ను పట్టుకుంది" ఆగాడా వ్యక్తి.

అప్పటికే కరీందాదా పెద్ద బుర్రకు తను చేయవలసిందేమిటో అర్థమైంది. సింధూర్‌ను పట్టుకోగలిగితే, అతని నోరు తెరిపించడం చాలా తేలికైన పని.

సింధూర్ నోరు విప్పాడా, కోటిరూపాయల విలువగల మాదక ద్రవ్యాలు తమ స్వంతం అవుతాయి. పైసా పెట్టుబడిలేకుండా కోటిరూపాయలు.

కరీమ్‌దాదా ముఖంలోకి గొప్ప వెలుగు వచ్చేసింది. అతనివైపే చూస్తున్న ఆ వ్యక్తి తృప్తిగా నిట్టూర్చాడు.

"కరీందాదా! ఈ పని నీవు చేయగలిగితే సగం వాటా

నీకు ఇచ్చేస్తాను. ఎంతమంది మనుషులను వినియోగిస్తావో, ఎన్ని రక్తపుటేర్లు ప్రవహింపజేస్తావో, నాకు తెలీదు. ఆ కుర్రాడు వాన్ యెక్కడుందో చెప్పాలి. అంతే!"

యాభై లక్షలు....కరీందాదా నరనరాల్లో రక్తం వేడిగా పరుగులు పెట్టసాగింది. ఆనందంగా వెనుతిరిగాడు.

బయటకు వెళ్తున్న కరీమ్‌దాదాను చూసి నవ్వుకున్నాడా చీకటి వ్యక్తి. ఏనుగులాంటి కరీమ్‌దాదాను కూడా లొంగదీసే అంకుశం తన దగ్గర వుంది. అది డబ్బు.

ఒక అమాయకుడిపైన బిగుసుకుంటున్న ఉచ్చు మరింత గట్టిగా బిగించబడింది.

14

భరింపరాని బాధతో తల పగిలిపోతున్నట్లనిపించి కళ్ళు తెరిచాడు సింధూర్. కళ్ళు మసకలుకమ్మి అస్పష్టంగా కనిపించింది తను ఉన్న జైలుగది. మెల్లిగా లేచి కూర్చున్నాడు.

ఒళ్ళు పచ్చిపుండయిపోయింది. చెయ్యి కదిపినా, కాలు మెదిపినా కళ్ళముందు రంగురంగుల వలయాలు ప్రత్యక్షమవుతున్నాయి.

మెల్లిగా గోడను పట్టుకుని లేచి నిలబడ్డాడు. అడుగులో అడుగు వేస్తూ ఇనుపవూచల తలుపు దగ్గరకుపోయి, బయటకు తొంగిచూశాడు.

అదే వరండా. తనను చితకకొట్టిన ఇంటరాగేషన్ రూమ్ కొద్దిదూరంలో కనిపిస్తుంది. సింధూర్ మనసులో ఆ బిల్డింగ్ ప్లాన్ గిరున తిరగసాగింది. ఆ గది గోడలను పరిశీలనగా చూశాడు. పాతకాలపు రాళ్ళ గది.

ఏదో అనుమానం సింధూర్ మనస్సును పురుగులా

తొలచసాగింది. గబగబా అవతలి గోడ దగ్గరకు వెళ్లాడు. గోడకు చెవి ఆనించి అలాగే నిశ్శబ్దంగా వుండిపోయాడు.

కాస్సేపటికి వినబడింది అస్పష్టమైన హోరు. అంటే.. అంటే తన సిటీకి చాలా దూరంగా సముద్రతీరంలో వున్నాడన్నమాట.

సడన్ గా గుర్తుకు వచ్చింది. ఎప్పుడో బ్రిటిష్ వారి కాలంలో అధికారులకోరకు ఒక బిల్డింగ్ కట్టబడింది. సిటీకి దూరంగా వున్న పాడుబడ్డ బిల్డింగ్ ను ఆ తర్వాత ఎవ్వరూ పట్టించుకోలేదు. ఈ బిల్డింగ్ చూడాలని తను చాలాసార్లు అనుకుని రాలేకపోయాడు.

ఆ బిల్డింగ్ ఈ మాఫియా గాంగ్ చేతిలో పడినట్లుంది. ప్లేటునిండా అన్నం నింపుకుని అక్కడికి వచ్చాడొక వ్యక్తి. నల్లని పాంటు, కోటు వేసుకున్నాడు. తలపైన టోపి పెట్టుకున్నాడు. చేతిలో రైఫిల్ ని గోడకు చేరవేసి ప్లేటు లోపలకు గెంటాడు.

"నన్ను ఏం చేస్తారు?" అడిగాడు సింధూర్.

"అన్నంతిను. ఆ తర్వాత దెబ్బలుతిందువుగాని."

"ఆ వాన్ ఎక్కడ వుందో నిజంగా నాకు తెలీదు."

"అయితే నీ ఖర్మ. నీవు చచ్చి శవంగా మారితేగాని మా బాస్ ఆ మాట నమ్మడు" వెనుకకు వెళ్ళిపోతూ చెప్పాడతను.

గోడకు జేరబడి అలాగే నిలబడిపోయాడు సింధూర్. నో, తను చనిపోవడం ఖాయం. కాదు అంటే వీళ్ళను ఎదిరించాలి. సరదాగా ఆడుతూ, పాడుతూ తిరిగే స్టూడెంట్ తను. హత్యలు, దోపిడీలు సినిమాల్లో చూడటమేగాని మామూలుగా ఎరుగడు.

ఆఫ్ కోర్స్... సరదాకోసం కంగ్ ఫూ నేర్చుకున్నాడు

కాని వీళ్ళు రివాల్వర్సతోనూ, రైఫిల్సతోను దెబ్బలాడుతున్నారే? ఎలా?

ఏదో ఒకటి చెయ్యాలి. తనను మళ్ళీ చిత్రహింసలు పెట్టేలోగా తప్పించుకోవాలి. లేదా వాళ్ళ చేతిలో చనిపోవాలి. ఎస్కేప్ ఆర్ డై.

కొద్ది దూరంలో కూర్చుని కునికిపాట్లు పడుతున్నాడు ఇంతక్రితం అన్నం తెచ్చిన వ్యక్తి. తనకు స్పెషల్ గా కాపలా వున్న గార్డు కాబోలు. ఆ గార్డును చూడగానే సింధూర్ మదిలో ఒక ప్లాను మెదిలింది.

చొక్కా విప్పి గదిలో ఒక మూల వేశాడు. వంటిపైన రక్తం చారలు కట్టాయి. ఒకసారి వంట్లో మిగిలివున్న శక్తిని అంచనా వేసుకున్నాడు.

"హెల్ప్.... హెల్ప్.... హెల్ప్" బిగ్గరగా అరవసాగాడు.

ఉలిక్కిపడి లేచాడా గార్డు. రైఫిల్ పట్టుకు పరుగున వచ్చాడు.

"నా గదిలోకి ఏదో వచ్చింది. దానిపైన చొక్కా వేశాను. ప్లీజ్, ఒక్కసారి వచ్చి చూడండి" దీనంగా అన్నాడు సింధూర్.

"గోడకు ఆనుకుని నిలబడు. కదలకు" హెచ్చరించాడు గార్డు ఆ బ్యారక్ తలుపులు తెరిచాడు.

శరీరాన్ని స్టడీ చేసుకున్నాడు సింధూర్. యస్! కదలాలి, తన కదలికల వేగంపైనే తను బ్రతికేది, లేనిది ఆధారపడి వుంది.

రైఫిల్ ని ముందుకు చాపి లోపలకు వచ్చాడు గార్డు మెల్లిగా చొక్కావైపు వెళ్ళాడతను.

గాలికంటే వేగంగా కదిలాడు సింధూర్. ఆ గార్డు

నడుంపై బలంగా తన్నాడు. విసురుగా వెళ్ళి గోడకు తగులుకున్నాడా గార్డు.

చటుక్కున చెయ్యి మడిచి ఆ గార్డు మెడపై పొడిచాడు సింధూర్. ధబ్ మంటూ నేలమీదకు తన ముందుకు జారిపోయాడతను.

ఆ క్షణంలోనే సింధూర్ ఎడమపాదం లైట్నింగ్ వేగంతో కదిలింది. ఫట్ మంటూ ముఖం అదిరిపోతుండగా ఎగిరి అవతలపడ్డాడు గార్డు. పడ్డవాడు మళ్ళీ లేవలేదు.

గబగబా చొక్కా వేసుకుని బయటకు వచ్చాడు. వరండాలో ఇంక గార్డులు లేరు. ముందుకు కదిలాడు సింధూర్.

ఆ బిల్డింగ్ బయట ఒక రేకుల షెడ్ వుంది. ఆ షెడ్ ముందు ఒక గార్డు వున్నాడు. అతని ప్రక్కన ఒక మెషిన్ గన్ వుంది. అక్కడినుండి బయటపడాలంటే ఆ గార్డును పడగొట్టాలి.

ఎరను సమీపించే పెద్దపులిలా మెల్లిగా ఒక్కొక్క అడుగు వేసుకుంటూ ఆ గార్డును సమీపించాడు. ఏ మాత్రం అలికిడి అయినా ఆ గార్డు చెయ్యి మెషిన్ గన్ పై పడుతుంది. మెషిన్ గన్ అతని చేతికి దొరికాక ఇక ఫైటింగ్ అనవసరం. కళ్ళు మూసుకుని దైవప్రార్థన చేసుకోవడమే మంచిది.

తలవంచుకుని కూర్చున్నాడా గార్డు. ఇంక మూడడుగుల దూరంలో వుంది. తల ఎత్తలేదా గార్డు. మరో అడుగు వేశాడు సింధూర్. ఇంక రెండడుగులు. అలాగే వున్నాడా గార్డు. గుండెలు దడదడలాడుతుండగా మెషిన్ గన్ వైపు చెయ్యిచాపాడు సింధూర్. ఇంతలో..

ఆ రేకుల షెడ్డు వెనుక వున్న ఒక వేటకుక్క

శత్రువు వాసన పసిగట్టింది. పిశాచిలా వికృతంగా అరుస్తూ బాణంలా దూసుకు వచ్చిందది.

చటుక్కున తలఎత్తాడు గార్డు సింఘూర్‌ను చూసి పెద్దగా అరుస్తూ పిడికిలి బిగించి విసిరాడు. అంతకంటే ముందే సింఘూర్ చెయ్యి కదిలింది. వెనక్కి తూలాడు గార్డు.

కోరలను బయట పెట్టి సింఘూర్ పైకి ఎగిరిందా వేట కుక్క. చటుక్కున మెషిన్‌గన్ తీసి బలంగా దాని వైపు విసిరాడు సింఘూర్.

రివ్వున గాల్లోకి ఎగిరిన కుక్క అదే వేగంతో నేల కూలింది.

గిర్రున ప్రక్కకు తిరిగి గార్డు ముఖం పై బాదాడు. ఎగిరి వెనక్కి పడ్డాడు గార్డు.

అదే సమయంలో బిల్డింగ్ లోనుండి బయటకు పరుగున వచ్చారు మాఫియా బాయ్స్. వాళ్ళలో వున్న కీచు గొంతు వ్యక్తిని గుర్తుపట్టాడు సింఘూర్.

అందరి చేతుల్లోను రివాల్వర్స్ వున్నాయి. సింఘూర్ వైపు కాల్పులు సాగించారు వారు.

చేతిలోని మిషన్‌గన్ వారివైపు గురిపెట్టాడు. దాని మెకానిజం యేమాత్రం అతనికి తెలీదు. పెద్ద ప్రయత్నం లేకుండానే బుల్లెట్లు వరదలా ముందుకుపోయాయి.

ఎగిరిపడుతున్న ఆ గన్ని....కదలకుండా పట్టుకోవడం సింఘూర్కి చాలా కష్టమయ్యింది. బుల్లెట్లు మాఫియా బాయ్స్ వాళ్ళముందుపడి కందిరీగల్లా ఎగిరాయి. అదిరిపడి బిల్డింగ్ వైపు పరిగెత్తారు వాళ్ళంతా.

మెస్ తలుపు తెరుచుకుని లోపలకు వెళ్ళాడు సింఘూర్. లోపల కనబడిన వస్తువులను చూసి బిగిసి

పోయాడు.

మిషన్ గన్స్, స్టెన్ గన్స్, నాటుబాంబులు, టైం బాంబులు, గన్ పౌడరు, రకరకాల మారణాయుధాలు వున్నాయక్కడ.

తలుపు సందునుండి బయటకు చూశాడు సింఘూర్. కొద్దిదూరంలో నిలబడి తర్జనభర్జనలు పడుతున్నారు మాఫియా బాయ్స్.

రేకుల షెడ్ లోనికి కాల్పులు జరిపే ధైర్యం వాళ్ళకు లేదు.

"బ్లడి ఇడియట్స్! కట్టేసికొట్టడం కాదురా........ ఇప్పుడు చూడండి నా తడాఖా!" అనుకుంటూ వెనక్కు తిరిగాడు సింఘూర్.

అవతల ప్రక్క పెద్ద కిటికీ వుంది. దాని తలుపును మిషన్ గన్ స్టాకుతో విరగకొట్టి బయటకు తొంగి చూశాడు.

ఎవ్వరూ లేరు. మళ్ళీ లోపలకు చూశాడు. టైం బాంబ్స్ వున్నాయి. కాని వాటిని ఎలా యాక్టివేట్ చెయ్యాలో తనకు తెలీదు. హేండ్ గ్రెనేడ్స్ వున్నాయి కాని పొరపాటున చేతిలో పేలితే........

తెగించి గ్రెనేడ్స్ తీసుకున్నాడు. కిటికీలోనుండి బయటకు దూకాడు కొద్దిదూరంలో వున్న ప్రహారీ గోడవైపు పరిగెత్తాడు.

సింఘూర్ ప్రహారీ గోడపైకి చేరేసరికి మాఫియా హీరోలు రేకులషెడ్ ప్రక్కనుండి మూసుకువస్తున్నారు.

ఎడమచేతిలోని హేండ్ గ్రెనేడ్స్ ఫ్యూజులు నోటితో లాగి వరసగా విసిరాడు సింఘూర్.

గొల్లుమన్నారు మాఫియా హీరోలు. వారి అరుపులను

మరుగుపరుస్తూ పెద్దపెద్ద శబ్దాలతో ఆ ప్రదేశం దద్దరిల్లి పోయింది.

ఏమాత్రం ప్రయత్నించకుండానే సింధూర్ శరీరం గాల్లోకి లేచింది. నేల ఎనిమిది అడుగుల లోతున వుంది. తల్లక్రిందులుగా పడ్డాడు. తల పగలలేదు. కాని కుడి కాలు బెణికింది.

అయినా సరే లేచి నిల్చున్నాడు సింధూర్. అలాగే కుంటుకుంటూ దూరంగా పరిగెత్తాడు. అలా పోవడమే అతని ప్రాణాలను రక్షించింది.

ఫెటఫెటార్భాటాలతో అంటుకుంది రేకుల షెడ్. భూకంపం వచ్చినట్లో, అగ్నిపర్వతం ప్రేలినట్లో తయారైంది దాప్రాతం.

వెనుతిరిగి చూడకుండా ముందుకు పరిగెత్తాడు సింధూర్. అడ్డం వచ్చిన రాయిపైనుండి ఎగిరి క్రింద వున్న సముద్రంలోనికి డైవ్ చేశాడు.

సముద్రంలోపడే ఆఖరి క్షణాల్లో కనబడిందతనికి నామరూపాలులేకుండా పోతున్న ఆ పాత భవనం.

15

నిశ్శబ్దంగా వుందా భవనం. దాని చుట్టూ కన్ను పొడుచుకున్నా కనబడనంత చీకటి పేరుకుని వుంది.

జాగ్రత్తగా మేడమెట్లవైపు నడిచిందా అమ్మాయి. ఆ మెట్లదగ్గర ఆగింది. చేయబోయే సాహసం గుర్తుకు రాగానే ఆమె గుండె వేగం పెరిగింది. గట్టిగా ఊపిరి పీల్చుకుంది.

ఒకసారి తల ఎత్తి చూసింది. ఆఖరి మెట్టుకు ఎదురుగా వుందా తలుపు. మెల్లిగా మెట్లు ఎక్కసాగింది. ఆమె వేసే అడుగులవల్ల శబ్దం రాకుండా అరంగుళం

ముందంవున్న ఎర్రటి కార్పెట్ చప్పుడుని మింగేస్తుంది. జాగ్రత్తగా ఒక్కొక్క మెట్టే యెక్కసాగింది.

చివరి మెట్టుమీద ఆగి ఓసారి క్రింద హాల్లోకి చూసింది. ఆ తర్వాత తలుపువైపు నడిచింది. తాళంవేసి వుంది.

మామూలుగా తీసే తాళం కాదది. కంప్యూటరు నెంబరింగ్‌తో పనిచేసే సిస్టమ్. డోరుపైన అంకెలు వున్నాయి. సరియైన కాంబినేషన్ నొక్కితేనే తలుపు తెరుచుకుంటుంది.

చూపుడు వేలుతో చకచకా ఆ నెంబర్సు నొక్కిందా అమ్మాయి.

"క్లిక్"మన్న శబ్దంతో తాళం తెరుచుకుంది. మెత్తగా చప్పుడుకాకుండా తలుపు తెరుచుకుంది.

అక్కడే ఆగి చూసింద. లోపల చీకటిగా వుంది. కుడికాలు పెట్టబోయి, ఏదో అనుమానం వచ్చి చటుక్కున తీసుకుంది. టార్చిలైటు వెలిగించి లోనికి చూసింది. అంతే ఒక్కసారిగా ఆమెకు విపరీతమైన భయం కలిగింది.

అక్కడ........

సరిగ్గా గుమ్మానికి యెదురుగా నేలమీద కాళ్ళు తుడుచుకొనే తివాచి వుంది.

మామూలు తివాచికాదు రబ్బరుది. ఆ రబ్బరుతివాచి పైన సన్నటి సూదులు పైకి గుచ్చబడి వున్నాయి. వాటి మొనలు లేత ఎరుపురంగులో వున్నాయి. విషం. ఆర్సెనిక్ స్నేక్ వెనమ్.

జాగ్రత్తగా గదిలోనికి దూకిందా అమ్మాయి. గదిలోనికి ప్రవేశించి ఎలక్ట్రిక్ స్విచ్ వేసింది. గదంతా కాంతితో నిండిపోయింది. టార్చిలైట్ ఆర్పి హేండ్

బాగ్‌లో వేసుకుంది.

ఆ గది పరిశీలనగా చూసిందా అమ్మాయి. చాలా విశాలంగా వుంది. గదినిండా గోడలకు రకరకాల తైల వర్ణ చిత్రాలు వ్రేలాడుతున్నాయి.

ఓ గోడవారకి ఆనించి పుస్తకాల రేక్ వుంది. ఆ రేక్ నిండా రకరకాల పుస్తకాలు. దానికి కొంచెం ప్రక్కగా గోడపైన భారతదేశ వర్ణచిత్రం వుంది.

ఆ చిత్రపటంవైపు కదిలిందా అమ్మాయి. కొద్ది క్షణాలు తటపటాయించింది. ఆ తర్వాత ఆ చిత్రపటాన్ని ప్రక్కకి తొలగించింది. దాని వెనుకగోడలో బిగించబడి వుంది ఒక స్టీల్ లాకరు.

ఆ లాకరుకున్న డయల్‌ని కుడిచేతి చూపుడువ్రేలితో కొన్ని సంఖ్యలు డయల్ చేసింది. వెంటనే లాకరు తలుపు తెరుచుకుంది.

చిన్న చిరునవ్వు తళుక్కున మెరిసిందామె పెదవులపై. తను సాధించింది. దాదాపు అసాధ్యమైన కార్యాన్ని సాధించింది. ఆ లాకరు తెరుకుంటే రాష్ట్రంలో డ్రగ్స్ రాకెట్ మూతపడ్డట్టే.

గబగబా ఆ లాకరులోని డాక్యుమెంట్స్ తీసుకుని తన హేండ్‌బాగ్‌లో వేసుకుంది. ఆ తర్వాత లాకరు యథాప్రకారం మూసివేసింది.

ఇక ఈ పద్మవ్యూహం నుండి బయటపడటమే మిగిలింది. కాని అదంత తేలిక కాదని ఆమెకు తెలుసు.

16

ఆకాశాన పశ్చిమదిశగా మేఘమాలికలు ఎర్రగా వెలుగుతున్నాయి. అన్నీ రక్తరాగ రంజితాలే. వాటి అంచులు మాత్రం సూర్యకిరణాలు సానపట్టినట్లు వెండి

తీగల్లా మెరుస్తున్నాయి. వెలుగే తప్ప వేడిలేని భాను కిరణాలు విరిగి పడుతున్న సముద్రాల కెరటాల వంపు అలలో ముఖం దాచుకుంటున్నాయి.

నీళ్ళోడుతున్న శరీరంతో ఒడ్డు చేరాడు సింధూర్. తను ఎక్కడ వున్నాడో తెలీలేదు. చుట్టూ చూశాడు. అదో కొత్త ప్రదేశం.

కాలు కలుక్కుమంది. ప్రొద్దుటి ఫైటింగ్‌లో కుడి కాలు బెణికింది. అప్పటినుండి సముద్రంలో అలాగే ఈదడంవల్ల ఉప్పునీటికి కాలు సలుపుతుంది.

అలాగే ముందుకు కదిలాడు సింధూర్. చీకటి పడే లోగా షెల్టరు వెదుక్కోవాలి.

ఎదురుగా కనబడుతున్న చెట్లవైపు నడిచాడు. కొంతదూరం నడవగానే ఎదురైందా దృశ్యం.

ఎదురుగావున్న చెట్ల మొదళ్ళకు ఎవరో చిల్లులు పొడిచినట్లు వున్నాయి, వాటిని చూస్తూనే సింధూర్ కనుబొమ్మలు ముడిపడ్డాయి.

పరిసరాలను జాగ్రత్తగా గమనిస్తూ ముందుకుసాగాడు. సుమారు అరగంట తర్వాత ఫలించిందతని కృషి. గుబురుగా పెరిగిన నాగజెముడు పొదల వెనుక ఒక కొండ గుహ వుంది.

సడన్‌గా చూస్తే ముందు నాగజెముడు పొదలు కనబడతాయి. పరీక్షగా చూస్తే తప్ప వాటివెనుక వున్న గుహ కనబడదు.

లోపలకు వెళ్ళాడు సింధూర్. మోకాలులోతు పిచ్చి మొక్కలతో నిండి వుందా ప్రదేశం. వాటి మధ్య వుంది తనను ఎన్నో కష్టాలపాలు చేసిన మోటారువాన్. దానిని చూడగానే బిగ్గరగా కేకలు వేయాలనిపించిం

దగరని.

దగ్గరకు వెళ్ళాడు సింధూర్. అతను భయపడినట్లు తలుపులు లాక్ చేసి లేవు. లోపలవున్న చెక్కపెట్టెలలో ఒకదానిని పగలగొట్టి చూసాడు.

డ్రగ్స్ వున్నాయి వాటిలో. ఓపియం, సిగరెట్లలో కూరిన బ్రౌన్ షుగర్, ఇంజెక్షన్స్ బాటిల్స్‌లో యల్. యస్. డి, చిన్న చిన్న పాకెట్స్‌లో తెల్లటి పౌడర్ కూడా వుంది. రాష్ట్రం మొత్తాన్ని నాశనం చేయడానికి ఆ సరుకు చాలు. వాన్ లోపల లాక్ చేసివుంది. గబగబా వైర్లు తెంపి తిరిగి కనెక్ట్ చేశాడు సింధూర్.

వాన్ బయటకుతీసి బ్రేక్ చేశాడు. దానిని మెయిన్ రోడ్డుపైకి తెచ్చేసరికి బాగా చీకటి పడిపోయింది. అదృష్టవశాత్తు హెడ్‌లైట్లు పనిచేస్తున్నాయి. వేగం పెంచాడు సింధూర్. వెంటనే పోలీసులకు ఆ వాన్ హాండోవర్ చెయ్యాలి.

కొద్ది దూరంలో రోడ్డు ప్రక్కగా నిలబడి వున్నాడొక మనిషి. లిఫ్టు ఇవ్వమని సైగ చేస్తున్నాడు. కారు హెడ్‌లైట్ల వెలుగులో ఆ మనిషిని గుర్తుపట్టాడు సింధూర్.

వాచ్‌మన్ పీటర్. తమ హాస్టల్ వాచ్‌మన్ పీటర్ అక్కడ నిలబడి వున్నాడు. అతని సమీపంగా ఆపాడు సింధూర్.

“ఊరు వెళ్ళిపోతానని చెప్పి ఇక్కడేం చేస్తున్నారు బాబు?” అడిగాడు పీటర్.

“అత్తవారింటికి వెళ్ళొస్తున్నారా!” నవ్వుతూ అన్నాడు సింధూర్.

“కాని నీ మామగారు నీ వెనకాలే నిల్చున్నాడు

బాబు.”

వాడి మాటలకు అదిరిపడి వెనక్కు తిరిగాడు సింధూర్. వాన్‌కు ఇటువైపు నిలబడి వున్నాడు కరీమ్ దాదా. సింధూర్ తనవైపు చూడగానే విశాలంగా నవ్వాడు.

కంగారుగా వాన్ స్టార్టు చెయ్యబోయాడు సింధూర్. ఈలోగానే కరీమ్‌దాదా చెయ్యి అతని ముఖాన్ని తాకింది. తీవ్రమైన బాధను సూచిస్తూ ఒక మూలుగు సింధూర్ నోటినుండి వెలువడింది. స్పృహ కోల్పోయాడతను.

కోటి రూపాయలు విలువచేసే వాన్‌ను తన అధీనంలోకి తీసుకున్నాడు కరీమ్‌దాదా.

17

ముఖంమీద చల్లటినీళ్ళు పడేసరికి కళ్ళు తెరిచాడు సింధూర్.

నేలపై పడివున్నాడతను. అతనికి కాస్త దూరంలో పెద్ద బల్లఒకటి వుంది. దానినుండి కాంతి సూటిగా అతనిపై పడుతుంది. దాహంతో ఎండిపోయిన పెదవులను నాలుకతో తడుపుకోవడానికి విఫలప్రయత్నం చేశాడు.

చుట్టూ చూశాడు. అసలైన హీరోలంతా అక్కడే వున్నారు. కరీమ్‌దాదా అతని అనుచరులు, పీటర్ నిలబడి తనవైపే చూస్తున్నాడు.

“హల్లో మైడియర్ యంగ్ యాడ్వెంచరర్! ఎలావుంది? మా ఆతిథ్యం బాగుందా?” వికటమైన నవ్వుతో కూడిన పలకరింపు వినబడింది.

టేబుల్ వెనుక వుందో శాస్త్రి. చీకటిలో ఆకారం

పూర్తిగా కనబడటంలేదు. కరీమ్‌దాదా వైపు తిరిగిందా ఆకారం.

"కరీమ్‌దాదా! కాస్త లేటయినా పని బాగా పూర్తి చేసావు. నీ పారితోషికం తీసుకో!" ఒక సూట్‌కేసు కరీమ్‌దాదవైపు విసిరిందా ఆకారం.

ఆ సూట్‌కేసును ఆప్యాయంగా గుండెలకు ఆనించుకున్నాడు కరీమ్‌దాదా.

"నేను కష్టపడిందేమీ లేదు సార్! వాడంతట వాడే నా రూట్‌లోనికి వచ్చాడు." చెప్పాడు కరీమ్‌దాదా.

"సూట్‌కేస్ తెరిచి బహుమతి సరిచూసుకో దాదా." చీకటిలోనుండి వినబడ్డాయా మాటలు.

కరీమ్‌దాదా మనసులో కూడా బలంగా వుందా కోరిక. వెంటనే సూట్‌కేసు ఓపెన్ చేశాడు. మూత తెరిచిన మరుక్షణం అతనివైపు డైవ్ చేసింది ఒక చిన్న పాము.

చూడ్డానికి చిన్నగా వున్నా ఆ పాము విషసర్పాలన్నింటిలో ప్రమాదకరమైంది. సూటిగా కరీమ్‌దాదా నుదిటిపై స్ట్రయిక్ చేసింది ఆ మిన్నాగు. భయంతో వెర్రిగా అరిచాడు దాదా. తల వెనక్కు లాక్కునే లోగా అతన్ని కాటువేసిందా మిన్నాగు.

కరీమ్‌దాదా చేతులలో సూట్‌కేసు జారిపోయింది.

"సారీ దాదా! యా ఖైంక్షలు నీకు ఇస్తే బిజినెస్‌లో నాకు పోటీ అవుతావ్. వ్యాపారంలో పోటీ నేను భరించలేను." ఆ చీకటి మనిషి చెప్పాడు.

తన అనుచరులు సాయం వస్తారేమోనని చూశాడు దాదా. కాని వాళ్ళు కదలలేదు. వాళ్ళంతా అమ్ముడై పోయారని చాలా ఆలస్యంగా గ్రహించాడు దాదా. ఒక

జీవితకాలం లేటుగా.

తన కళ్ళముందరి బీభత్సాన్ని చూస్తూనే వున్నాడు సింథూర్. అయితే అతని మెదడు వేరే విషయం గూర్చి తీవ్రంగా ఆలోచిస్తుంది.

ఆ చీకట్లో వున్న మనిషి ఆ టేబిల్ పై దేన్నో వెదుకుతున్నాడు. మాట్లాడుతున్నా, తనవైపు చూస్తున్నా వెదుకుతూనే వున్నాడు. ఏం వెదుకుతున్నాడు? కోటు జేబుల్లోను, టేబుల్ పైన వుండే వస్తువు ఏమిటి? అసలు నిజంగా వెదుకుతున్నాడా? లేక అది అతని అలవాటా? అలవాటే అయితే అటువంటి అలవాటువున్న మనిషి తనకు తెలిసి ఒక్కరే వున్నాడు.

ఆ మనిషి.... ....

18

బంగ్లా ఆవరణముందు నిలబడి జాగ్రత్తగా పరిశీలించాడు రోనాల్డ్. బయట ఎవరూ వున్నట్లు లేరు.

చిన్న కొండమీద వుంది ఆ బంగ్లా. ఆ చుట్టుపక్కల మరి ఇళ్ళులేవు. అతి జాగ్రత్తగా ప్రహరీ గోడపైనుండి లోనికి దూకి బిల్డింగ్ ని సమీపించాడు రోనాల్డ్.

మూడు అంతస్థుల బిల్డింగ్ అది. రెండవ అంతస్థులో లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. ఓరగా తెరిచివున్న ముఖ ద్వారంలో నుంచి లోపలకు వెళ్ళాడు. జీరో వాట్ల బల్బు ఒకటి వెలుగుతుంది. నిశ్శబ్దంగా అడుగులు వేస్తూ మెట్లు ఎక్కాడు.

మెట్ల ముందట, స్టూల్ పై కూర్చుని వున్నాడొక వ్యక్తి. అటువైపు తిరిగి కూర్చున్నాడు. పిల్లిలా అడుగులు వేస్తూ అటు నడిచాడు రోనాల్డు. "ఎవరది?" ఆఖరి నిము

వంలో చటుక్కున లేచి నిల్చుంటూ అరిచాడా వ్యక్తి.

ఆఖరి రెండు మెట్లు ఒక్క గెంతులో దూకి అతన్ని సమీపించాడు రోనాల్డు.

బలమంతా వుపయోగించి గొంతుమీద గుద్దాడు. చిన్నగా అరుస్తూ అలాగే విరుచుకుపడ్డాడా వ్యక్తి.

“ఏరా పిలిచావా?” లోపలినుండి ఇంకో వ్యక్తి బయటకు వచ్చాడు. రోనాల్డును చూస్తూనే మీదకు లంఘించాడు.

రోనాల్డు చేతిలో మాజిక్ చేసినట్లు ప్రత్యక్షమయ్యింది మాగ్నమ్.

సైలెన్సర్ అమర్చబడ్డదాని బారెల్ చిన్నగా మూలిగింది. మొదలు నరికిన చెట్టులా కూలిబడిపోయాడా వ్యక్తి.

లోపలకు నడిచాడు రోనాల్డ్. మొదటి గది ఖాళీగా వుంది. కాని తర్వాత గదిలో దృశ్యాన్ని చూస్తూనే గుమ్మంచాటున ఆగిపోయాడు రోనాల్డు. లోపల...

సింధూర్ కొంతమంది వ్యక్తుల మధ్య నిలబడి వున్నాడు. అతనికి కొంచెం దూరంలో నేలపై పడి వున్నాడు ఒక వృద్ధకాయుడు. బహుశ చనిపోయి వుండవచ్చును.

సింధూర్ మాట్లాడే మాటలు జాగ్రత్తగా వినసాగాడు రోనాల్డు.

19

“ఏం సింధూర్! భయపడ్డావా?”

“ఎందుకు మైకేల్? ఇంతకంటే భయం గొలిపే సన్నివేశాలు ఈ నాలుగురోజుల్లో చాలా చూసాను.” చెప్పాడు సింధూర్.

"పోల్చుకున్నావన్న మాట!" అన్నాడు టూరిస్టు ఏజన్సీ డైరెక్టర్ మైకేల్.

"గుర్తుపట్టాను. కాని ఈ బిజినెస్‌లో నన్ను ఎందుకు ఇరికించావో అర్థంకాలేదు." అడిగాడు సింధూర్.

"కోనాల్డునుండి డ్రగ్స్ రహస్యం తెలుసుకోవడానికి నా మనుషు లెవరినైనా పెడదామనుకున్నాను. కాని ఈ రౌడీలను గైడ్స్‌గా కోనాల్డు నమ్మడు. మొదటి చూపులోనే వాళ్ళను రఫ్ కారెక్టర్స్‌గా గుర్తిస్తాడు. అందుకే నిన్ను దింపాను." టేబుల్ వెనుకనుండి లైట్లు వెలుగులోనికి వస్తూ చెప్పాడు మైకేల్.

"ఇక పీటర్ ఎప్పటినుండో నా అనుచరుడు. మీ హాస్టల్‌లో విద్యార్థులకు మాదకద్రవ్యాలు సప్లయ్ చేసేది వాడే."

మాట్లాడకుండా నిల్చున్నాడు సింధూర్. కథ అటు తిరిగి చివరికి ఇక్కడ తేలింది, బాగానే వుంది. మరి ఇప్పుడు తన నేం చేస్తాడు? బ్రతకనిస్తాడా?

సింధూర్ మనసులో ఆలోచనలు చదివినట్లు నవ్వాడు మైకేల్.

"పీటర్ వీడిని జాగ్రత్తగా బంధించి వుంచు. వాడు తప్పించుకున్నాడా మన పీకలమీదకు వస్తుంది" చెప్పాడు సిగరెట్ వెలిగించుకుంటూ.

నాలుగు చేతులు సింధూర్‌ను పెడరెక్కలు విరిచి పట్టుకున్నాయి. బలి పశువును ఈడ్చుకు వెళ్ళినట్లు సింధూర్‌ను అక్కడనుండి ఈడ్చుకు పోయారు.

20

వాన్‌లోవున్న సరుకును సంతృప్తిగా చూసాడు మైకేల్. వెనుక నిల్చున్న అనుచరులకు సైగ చేశాడు,

వాన్‌లోని సరుకంతా అవుట్‌హౌస్‌లో పెట్టించాలని అతని అభిప్రాయం.

లెక్క ప్రకారం అతని అనుచరులు వచ్చి వాన్‌లో చెక్క పెట్టెలు భుజానికెత్తుకోవాలి కాని ఒక్కడు కూడా ముందుకు రాలేదు. ఆశ్చర్యంతో వెనుతిరిగాడు మైకేల్.

అతని అనుచరులు వరసగా నిలబడి వున్నారు. చేతులు తలలపైన పెట్టుకుని భయంగా చూస్తున్నారు, తను కూడా వాళ్ళు చూస్తున్న వైపు చూశాడు.

రోనాల్డ్ నిలబడి ఉన్నాడక్కడ, అతని చేతిలో మాగ్నమ్ ఆకలిగా చూస్తుంది. మైకేల్ తనవైపు చూడగానే నిశ్శబ్దంగా నవ్వాడు. కంగారుగా కోటు జేబులో చెయ్యిపెట్టాడు మైకేల్. నిర్దాక్షిణ్యంగా ఫైర్ చేశాడు రోనాల్డ్. మైకేల్ భుజంలో దిగిపోయింది బుల్లెట్.

ఆశ్చర్యంతో, భయంతో మైకేల్ కళ్ళు పెద్దవయ్యాయి.

"పిచ్చివేషాలు వేయకు మైకేల్! బుల్లెట్ నీ తలలో దిగబడుతుంది. ఆ చెక్క పెట్టె ఓపెన్ చెయ్యి!" మాగ్నమ్ గురిపెడుతూ హెచ్చరించాడు రోనాల్డ్.

అతి కష్టంపైన ఓపెన్ చేసాడు మైకేల్. "హెరాయిన్ పాకెట్ తియ్యి!" కరుకుగా చెప్పాడు రోనాల్డ్. తీసాడు మైకేల్.

"ఆ ప్యాకెట్ చింపి నోట్లో పెట్టుకో! ఊ క్విక్!" కదలలేదు మైకేల్. రోనాల్డువైపు దీనంగా చూశాడు. అస్సలు కరగలేదు రోనాల్డ్. మైకేల్ అనుచరుడివైపు చూశాడు. ఆ చూపు తీక్షణతకు భయపడుతూ ముందుకు వచ్చాడా వ్యక్తి. సైగచేసాడు రోనాల్డ్. కొద్దిక్షణాలు

తటపటాయించాడా వ్యక్తి.

మాగ్నమ్ ఆ వ్యక్తి నుదుటికి గురిపెట్టాడు శేషాద్రి. ఇక ఏమాత్రం సందేహించలేదు ఆ వ్యక్తి. గింజుకుంటున్న మైకేల్ నోటిలోకి హెరాయిన్ ఒంపేశాడు.

మైకేల్ శారీరక శక్తినిమించిన మోతాదులో హెరాయిన్ అతని శరీరంలో ప్రవేశించింది. కొద్దిసేపటిలో నే రియాక్షన్ ప్రారంభమయింది.

డోసు అధికం కావడంతో మనిషి నిలువెల్లా ఊగిపోసాగాడు. నిముషానికొకసారి వెక్కిళ్ళు రాసాగాయి. నోటినుండి తెల్లటి నురుగు అతని కోటుపైకి కారసాగింది. కుప్పకూలిపోయాడు మైకేల్.

ఏ డ్రగ్స్ బిజినెస్‌తో ఈ దేశ యువతను నిర్వీర్యం చేసి కోట్లకు కోట్లు సంపాదించాలని కలలు కన్నాడో అదే మహమ్మారికి బలి ఇవ్వబడ్డాడు మైకేల్.

మైకేల్ అనుచరులను అవుట్‌హౌస్‌లో పెట్టి బయట గొళ్ళెం పెట్టాడు శేషాద్రి. ఆ తర్వాత వాన్ ఛాక్ చేసి ఆ బిల్డింగ్ బయటకు నడిపాడు.

కాని మెయిన్‌గేటు దాటకుండానే కలిగింది అవరోధం. బంగ్లా బయట రోడ్డుపై కుప్పలు తెప్పలుగా వున్నారు పోలీసులు.

మెయిన్‌గేటు దాటిన మరుక్షణం వాన్ ఆపుతారు. అలాగని బంగ్లాలో వుండటానికి లేదు కాస్సేపటిలో ఖచ్చితంగా వాళ్ళే లోపలకు వస్తారు.

ఏమాత్రం సందేహించలేదు శేషాద్రి యాక్సిలేటర్ అదుక్కుంటూ తొక్కేశాడు.

21

విశాలంగావుందా గది. కాని ద్వారంమాత్రం ఒకటే వుంది. ఆ ద్వారంముందే కాపలా కూర్చున్నాడు పీటర్.

ఆ గదికున్న విండో దగ్గరకు నడిచాడు సింధూర్. పై అంతస్తులో వున్నాడు తను. ఆ కిటికీనుండి క్రిందకు దూకితే తల పగలడం ఖాయం. పీటర్‌ను మోసం చెయ్యడం సాధ్యమవుతుందా?

తలుపు దగ్గరకు వెళ్ళి కీహోల్‌నుండి బయటకు చూశాడు. అక్కడే కూర్చుని సిగరెట్ పీలుస్తున్నాడు పీటర్. వాడిచేత తలుపులు తెరిపించడం కష్టం. మళ్ళీ వెనుకకు విండో దగ్గరకు వచ్చాడు.

సడన్‌గా పైనుండి క్రిందకు ఒక తాడు పడింది విండోలో తలపెట్టి పైకిచూశాడు సింధూర్. ఎవ్వరూ కనిపించలేదు తాడు చేత్తోలాగి చూశాడు రాలేదు చాలా గట్టిగా వుంది.

జాగ్రత్తగా విండోలో కూర్చుని రెండు చేతులతో తాడు గట్టిగా పట్టుకున్నాడు సింధూర్. ఒక్కసారి గట్టిగా ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు. తాను చెయ్యబోయేది దారుణమైన సాహసమని తెలుసు. పైన తాడు సరిగ్గా కట్టకపోయినా, తాడు మధ్యలో తెగిపోయినా నలభై అడుగుల క్రిందవున్న నేలపై పడి దారుణంగా చని పోవలసి వుంటుంది.

అంతేకాదు, కుడికాలు బెణకడంతో అది పూర్తిగా సహకరించడం లేదు. క్రింద పెదవి తెగి ఇంత లావున ఉబ్బివుంది. తలపై గాయం విపరీతంగా సలుపుతుంది. ఈ రకమైన శారీరక స్థితిలో తను పైకి వెళ్ళగలడా? వెళ్ళితీరాలి.

ఆ గదిలోవుంటే తనూ ప్రతిక్షణం చచ్చినట్టే.

తాడు పట్టుకుని మెల్లగా పైకి ఎక్కసాగాడు సింఘూన్. అతడు పైకి జరుగుతుంటే గాల్లో అతని శరీరం అటూ ఇటూ ఊగసాగింది. ఒక్కసారి కూడా తలత్రిప్పి కిందకు చూడలేదు సింఘూన్.

పైన గోడ అంచు దాకా వెళ్ళాక ఆగాడు. ఇక అక్కడేవుంది అసలు ట్రిక్. తాడు వదిలి గోడ అంచు పట్టుకోవాలి. ఏమాత్రం తేడా జరిగినా ఫలితం వేరే ఆలోచించనక్కరలేదు.

కుడిచేతిని చాపి గోడ అంచు అందుకున్నాడు. ఆ వెంటనే ఎడమచేతితో అందుకున్నాడు. మెల్లిగా శరీరాన్ని గోడపైకి చేర్చి లోపలకు చూశాడు. బంగ్లా పై భాగం అది చాలా విశాలంగా వుంది.

అక్కడ నిలబడివుంది ఆ తాడు అందించిన అమ్మాయి నవ్వుతూ సింఘూన్ వైపు చూస్తుంది.

ఆ అమ్మాయిని చూస్తూనే కొయ్యబారి పోయాడు. అతని పెదవులు అప్రయత్నంగా ఒక పేరును ఉచ్చరించాయి.

22

రైఫిల్ నుండి వెలువడిన తూటాలా ముందు కురికింది వాన్. దృష్టంతా డ్రైవింగ్ పైనే కేంద్రీకరించాడు రోనాల్డు.

భంగుతాగిన ఏనుగులా గుడ్డిగా దూసుకువస్తున్న మోటార్ వాన్‌ను చూస్తూనే ఎలర్ట్ అయ్యారు పోలీసులు. దాని టైర్లు బ్లాస్టు చెయ్యాలని ప్రయత్నించారు.

రోనాల్డు చేతిలో స్టీరింగ్ విష్ణుచక్రంలా తిరిగింది. కకావికలై పోయారు పోలీసులు. అడ్డువచ్చిన ఒక పోలీస్

జీపును డాష్‌కొట్టి తలక్రిందులు చేశాడు రోనాల్డు. విపరీతమైన వేగంతో ముందుకు సాగింది వాన్.

కొంతమంది పోలీస్ ఆఫీసర్లు రోనాల్డును వెంబడించారు మరికొంతమంది బంగ్లాలోనికి వెళ్ళారు.

తన వెనుక వస్తున్న పోలీస్ బలగాన్ని చూసి ఏమాత్రం భయపడలేదు రోనాల్డు. అడ్డం వచ్చిన వాహనాలను అదరగొడుతూ అదే వేగంతో ముందుకు సాగాడు.

పోలీస్ హెడ్‌క్వార్టర్సుకు రోనాల్డు విషయం మెసేజ్ అందజేయబడింది. రోనాల్డును ఆపే ప్రయత్నాలు వెంటనే ప్రారంభమయ్యాయి.

తన వెనుకే వస్తున్న పోలీస్ జీపులను చూస్తూ ఆలోచనలో పడ్డాడు రోనాల్డు. వాటిని ఎలాగైనా వదిలించుకోవాలి.

హఠాత్తుగా ఎదురయ్యింది ఒక పెద్ద వంతెన. ఒక కాలువపై కట్టబడింది. వంతెనదాటితే పోలీస్ జీపులను ఈజీగా తప్పించుకోవచ్చును వేగం ఏమాత్రం తగ్గించలేదు రోనాల్డు.

అయితే వంతెనపైకి వచ్చిన మరుక్షణం అదిరిపడ్డాడు ఆ వంతెనపై రోడ్డును పూర్తిగా బ్లాక్ చేస్తూ ఆగివుందో లారీ. దానికి కాస్త దూరంలో నిలబడివున్నారు కొంతమంది పోలీసులు.

వాన్ బాక్ చెయ్యాలని బ్రేక్ నొక్కాడు రోనాల్డు నో యూజ్ బ్రేక్స్ ఫెయిలయ్యాయి.

ఏ పరిస్థితికి జంకని రోనాల్డు నుదుటిపై స్వేద బిందువులు ఆవిర్భవించాయి. ఆలోచించడానికి కాని, తిరిగి రియాక్ట్ కావడానికి కాని ఏమాత్రం అవకాశం ఇవ్వకుండా తరుముకు వచ్చేసింది మృత్యువు.

లారీని సమీపించిన ఆఖరి క్షణాలలో స్టీరింగ్ పిచ్చిగా తిప్పాడు గోన్సాల్వు. టైర్లు కీచుమని రొద చేసాయి కంట్రోల్ తప్పి వంతెన గోడలకు గుద్దుకుంది.

గోడ విరిగింది ఆ గాప్‌లోనుండి పిల్లి మొగ్గలు వేస్తూ కాలువలోకి డైవ్ చేసింది వాన్. దిగంతాలు దద్దరిల్లేలా అరిచాడు గోన్సాల్వు.

23

“చెప్పు సుందరి!”

ఎదురుగా నిలబడ్డ అమ్మాయిని చూస్తూనే గొణిగాడు సింథూర్.

ఆ అమ్మాయి కనుబొమ్మలు అందంగా ముడిపడ్డాయి “అదేం పేరు? నా పేరు శైలజ” చెప్పింది సింథూర్ దగ్గరకు వస్తూ.

మైకేల్ దగ్గర పనిచేసే లేడి టైపిస్టు ఆ అమ్మాయి. మరి తనకు సహాయం చెయ్యడం ?

సింథూర్ ఆలోచనలకు నవ్వింది శైలజ. “రాష్ట్రం లోని డ్రగ్ రాకెట్‌కు, మైకేల్ టూరిస్టు ఏజన్సీకి యేదో సంబంధం వుందని మా పోలీస్ డిపార్టుమెంట్ అనుమానించింది. దానిపై పూర్తి వివరాలు తెలుసుకోవడానికి నేను మైకేల్ సెక్రటరీగా వచ్చాను. మొదట్లో నీకూ ఈ వ్యవహారంలో భాగస్వామ్యం వుందేమోనని అనుకున్నాము. కాని ఆ తర్వాత నీవు అమాయకుడవని తేలింది.”

“ఈ స్మగ్లింగ్ వెనుక వున్నది మైకేల్!” శైలజ మాటలకు అడ్డువస్తూ చెప్పాడు.

“ఆ విషయం నాకు తెలుసు. మైకేల్ ఆఫీసునుండి రాష్ట్రంలో డ్రగ్ రాకెట్‌కు సంబంధించిన పూర్తి

ఆధారాలు సంపాదించాను. ఈ బంగ్లాను చుట్టుముట్టమని పోలీస్ హెడ్‌క్వార్టర్స్‌కు మెసేజ్ కూడా ఇచ్చాను. కాస్సేపటిలో ఈ బంగ్లా పోలీసుల ఆధీనంలో వుంటుంది.

అదే సమయంలో మెట్లదగ్గర చప్పుడయ్యింది.

పీటర్ ....యస్! పీటరే అయివుండాలి. చుట్టూ చూశాడు సింధూర్ బంగ్లా పైభాగమంది ఒక్కటే దారి. ఆ మెట్ల వెంబడి పీటర్ వస్తున్నాడు.

ఒక వాటరు టాంక్ వుంది. ఆ బంగ్లా అంతటికి వాటరు సప్లయ్ అక్కడినుండే జరుగుతుంది. కాని అక్కడ ఎంతసేపు దాక్కోగలరు?

శైలజ చెయ్యిపట్టుకుని అటు పరిగెత్తాడు సింధూర్.

సరిగ్గా వాళ్ళు వాటర్‌టాంక్ వెనుకకు చేరిన సమయంలో పీటర్ పైకి వచ్చాడు. వాడి చేతిలో ఒక పెద్ద కత్తి వుంది. దానిని వూపుతుంటూ నాలుగుమూలలూ చూశాడు.

పైనుండి క్రిందకు వ్రేలాడగట్టిన తాడు వాడి దృష్టిలో పడింది. అటు నడిచాడు.

"సింధూ! వాడిచేతిలో రివాల్వరు లేదుగా. వెళ్ళి ఒక చెయ్యి చూడు" సింధూర్ చెవిలో గుసగుసలాడింది శైలజ.

"ఇంకా నయం. వాడి చేతిలో కత్తి చూశావా ఎలా వుందో? నన్ను పట్టుకుని కైమా చేస్తాడు."

"సిగ్గులేకపోతే సరి! ఆడపిల్లలను ఏడిపించడాన్కి తప్ప మనం ఇంకెందుకు పనికిరామనుకుంటాను" వెక్కిరించింది శైలజ.

"నేను ఆడపిల్లల్ని ఏడిపిస్తానా?"

"ఏం నన్ను మైకేల్ ఆఫీసులో అ స్తమానూ ఆట పట్టించే వాడివి కావా?"

"మొగాడ్! నువ్వు ఆడపిల్లవా?" ప్రపంచంలోకెల్లా వింతయిన విషయం విన్నట్లు ఫోజు పెట్టాడు సింధూర్.

ఆ మొహం చూడగానే ఒళ్ళు మండిపోయింది శైలజకి చటుక్కున అతని కాలరు బిగించి పట్టుకుంది.

"శాంతి; శాంతి; ఇప్పుడు మనం తేల్చవలసింది పీటర్ సంగతి!" రాజీకొచ్చేశాడు సింధూర్.

అక్కడ టార్పాలిన్ నేలపై పరిచి వుంది. దానికి ఆ చివర పీటర్ నిలబడి వున్నాడు. ఈ చివర సింధూర్ వైపు వుంది.

శైలజ ముఖంలోనికి చూశాడు సింధూర్. అప్పటికే సింధూర్ ప్లాన్ గ్రహించేసిందామె. నవ్వుతూ లేచి నిల్చుంది.

వాటరుటాంకు వెనుకనుండి బయటకువచ్చిన ఇద్దరిని చూస్తూనే పీటర్ పెదవులపైకి వికృతమైన నవ్వు వచ్చేసింది.

కత్తి రెండు చేతులతో పట్టుకుని పీశలా అడుగులు వెయ్యసాగాడు.

హఠాత్తుగా నేలపైకి వంగి టార్పాలిన్ చేతులతో పట్టుకున్నాడు సింధూర్ శైలజలు "గోవిందా! గోవిందా" అంటూ గట్టిగా లాగేశారు.

పీటర్ వెల్లకిలా పడతాడని వాళ్ళ ఊహ. అయితే దేవుళ్ళందరిలోను వెంకటేశ్వరస్వామి మోస్టు పవరుఫుల్ గాడ్.

కాళ్ళక్రింది టార్పాలిన్ కదలడంతో వెనక్కు తూలాడు పీటర్. వెనుక వున్న పిట్టగోడ అతన్ని ఆప

లేకపోయింది. మూడు అంతస్థుల బంగ్లాపైనుండి క్రిందకు జారిపోయాడు పీటర్.

భయంతో వాడు అరిచిన అరుపు గాలిలో అలలు అలలుగా వ్యాపించింది.

పరుగున పిట్టగోడ దగ్గరకు వచ్చి క్రిందకు చూసింది శైలజ. నేలపై వికృతంగా పడి వుంది పీటర్ శవం.

బంగ్లా ఆవరణ అంతా పోలీసులతో నిండిపోయింది. మైకేల్ అనుచరులను వరసగా వాన్‌లో ఎక్కించేస్తున్నారు.

అది చూస్తూనే పట్టరాని సంతోషంతో పెద్దగా అరిచింది శైలజ. వెనుక వున్న సింధూర్‌ను గట్టిగా పట్టేసుకుంది.

ముందు బిత్తరపోయాడు సింధూర్. అంతలోనే ఇది కూడా చేతకాదా? అంటుందేమోనని తనుకూడా ఇంకా గట్టిగా వాటేసుకున్నాడు.

— అయిపోయింది —